

Г. ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ

ЗБІРНИК
ДУХОВНИХ ВІРШІВ

Г. ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ

**ЗБІРНИК
ДУХОВНИХ ВІРШІВ**

Видавництво «Сіяч Правди», Ашфорд, Конн.
1979

ЗАМІСТЬ ПЕРЕДМОВИ

(Спогад про автора)

Одного погожого дня, яких так мало бувало в Англії, вліті 1956-го року, два благовісники з великими течками в руках, розповсюдживши деяку кількість Нових Заповітів й іншої духовної літератури в місті Дербі, зупинилися на вулиці Камерон біля будинку номер 95.

— Брате Колибаїв! — звернувся до мене старший і пристойний на вигляд проповідник Іван Пукас. — В цьому домі живе з родиною український священик. Можливо зайдемо й до його зі Словом Божим?

— Чому ні? — з радістю відгукнувся я на цю пропозицію. — Це було б великою привілеєм познайомитися з ним і щиро поговорити на духовні теми.

У відповідь на наш несміливий стук двері відкрилися, і на порозі з'явилася симпатична постать господаря дому, священика Гавриїла Добровольського.

— Чим можу послужити вам, панове? — він привітливо звернувся до нас в українській мові, легко відзначивши в незнайомих відвідувачах своїх «земляків».

З раптовим почуттям прихильності я спокійно відповів:

— Ми розповсюджуємо Євангелії на різних мовах серед емігрантів з східної Європи в вашому місті, і бажаємо й вам запропонувати до набуття в низькій ціні Біблію або Новий Заповіт.

Брат І. Пукас в цей час витягнув з течки чорну книжку середнього розміру.

— Дуже дякую вам, добрі люди! Ви виконуєте корисну роботу. Але прошу заходити до

господи. Можливо, ви знаєте, що я священик місцевої української православної церкви, і маю немалу кількість Святого Писання й інших церковних книжок. Але й від вас з приємністю куплю Новий Заповіт, бо й ще один примірник Божої науки ніколи не буде зайвим в домі.

Ввійшовши до передньої кімнати, господар і гості познайомилися, привітались потиском руки і назвавши свої імена, а потім всі зайдли до єдалні, де нас з лагідною усмішкою зустріла господиня, пані Добровольська. Вона мала кругле відкрите лице і щирі сіро-блакитні очі.

Як можна було сподіватися, розмова з самого початку прийняла духовний характер, і в її центрі було Святе Писання і його основна наука, — спасіння Боже всім людям через жертву Спасителя Ісуса Христа. Уникаючи суперечніх питань про різпі релігійні погляди й традиції, з глибокою увагою зупинилися на третьому розділі Євангелії від Івана і на темі про відродження чи народження згори.

Через два чи три тижні брат І. Пукас і я знову відвідали священика Г. Добровольського і його дружину. З ними жив і їхній молодший син, Євген, але він тоді не був вдома. В той час в місті Дербі провадив евангелізацію проповідник з Лондону Стівен Олфорд, і ми з подружжям Добровольськими спільно відвідали вечірнє зібрання. Темою проповіді був вірш із 2 послання до Коринтян, 13:5, — «Вищробовуйте самих себе, чи ви в вірі, пізнавайте самих себе».

В розмові, яку ми мали і перед зібранням і після цього, виявiloся, що вони, будучи щирими людьми, вже і раніше досліджували і себе і Святе Писання. І саме питання про відродження дуже хвилювало дружину священика, бо вона, перевіряючи себе, переконувалася, що такого народження від Духа не мала, не пережила. А її чоловіка довший час турбувало розходження між Святым Писанням, яке він пильно вивчав, і між церковними традиційними догмами й науками.

Святий Дух Сам діяв в серцях подружжя

Добровольських. Маючи правдиву богоійність, вони не могли Йому спротивлятися. Майже одноразово, але перше жінка, а потім і чоловік, вони в глибокому смиренні, з відчуттям своєї гріховності і потреби в спасенні звернулися до Господа в щирих особистих молитвах. І милосердний Спаситель негайно відповів на їхні благання і спас їх Своєю могутньою благодаттю. Зараз же після молитви вони відчули себе очищеними і обновленими, вони правдиво стали новим творінням у Христі Ісусі. І тепер вони на досвіді пережили духовне відродження, народження від живої води Слова Божого і від Духа Святого. І Дух Божий засвідчив їм, що вони стали дітьми Божими.

Пізнавши і прийнявши Христа, брат Г. Добровольський, зменшуючи літургію до мінімума, став горливо закликати своїх прихожан до читання Слова Божого, до покаяння і до особистого навернення. Це викликало великий спротив з боку більшості членів його парафії. Священика Добровольського обвинувачували в тому, що він приніс якусь нову науку, «як у баптистів», і що його нові погляди незгідні з церковною традицією. Створилася атмосфера, при якій Г. Добровольський був змушеній подати резигнацію з своего становища настоятеля церкви.

Син Євген спочатку не міг зрозуміти, що сталося з його батьками. Підбурюваний друзями, він висловив їм своє глибоке незадоволення і навіть обурення. Мама з властивою їй любов'ю проговорила до серця Євгена: «Синку! Хіба ми стали грішними? І хіба ти не віриш нашій щирості? Ми просто послухались Слова Божого і Духа Святого. Але коли ти маєш сумнів, то сам візьми Новий Заповіт і читай його з молитвою, і хай Сам Господь тобі скаже, де є Його правда і в чому вона полягає».

Євген так і зробив. Він взяв Новий Заповіт до своєї спальної кімнати і почав читати Євангелію від Івана. Святий Дух скоро відкрив йому, що і він грішник, і побудив його до сліз-

ної молитви. Коли Євген встав з колін, він вже був іншим чоловіком, внутрішньо переміненим, створеним у Христі Ісусі силою Святого Духа, як і його батько й мати.

Вліті 1957 року брат і сестра Добровольські і їхній син прийняли святе по вірі хрещення і приєдналися до Слов'янської Евангельсько-Баптистської Церкви в місті Ноттінгамі, в якій брат І. Пукас був проповідником, а перед ним пресвітерське служіння виконував брат В. Домашовець (до його від'їзду до Америки). Маючи знання Святого Писання і здібності від Господа, вони почали горливо свідчити про спасіння і Спасителя. Син Євген з часом пішов до Біблійної школи і, закінчивши її, став духовним працівником, спочатку в Англії, а потім в Бельгії, де Господь послав йому добру дружину-християнку.

Брат Г. Добровольський мав поетичний талант і писав духовні пісні і поеми, а також будуючі статті, які більше друкувались в часописі «Вісник Спасіння», що з побуження Божого був заснований в 1952 році братом Володимиром Домашовцем. В 1961 році, після моого з родиною від'їзду до Канади, брат Г. Добровольський став редактором цього журналу і регулярно видавав його аж до часу свого відходу у вічність. Виконуючи місійну працю в місті Дербі, він багато років був секретарем Евангельсько-Баптистського Об'єднання в Англії, а два роки тому, переїхавши до Ноттінгаму, звершив пастирське служіння в місцевій церкві.

Пастор Г. Добровольський завжди молився за своїх двох старших синів з родинами, які жили в С. Ш. А., а восени 1977 року він одержав щасливу можливість приїхати до них з візитом. Велика була радість зустрічі і потім багато хвилюючих днів в обміні спогадів про минулі роки і особливо про велике чудо спасіння, яке Господь вчинив в його душі і в житті. Протягом трьох тижнів перебування в Чикаго брат Г. Добровольський з великим задоволенням поз-

найомився з проповідниками О. Гарбузюком і І. Поліщуком і кілька разів надхненно служив Словом Божим в Українській Баптистській Церкві, а також і інших зібраннях. Потім він поїхав до Каліфорнії і, почавши проповідувати в деяких церквах, глибоко тішився християнською спільністю з раніше незнайомими йому, але рідними у Христі братами і сестрами. Зупинившись в гостинному домі подружжя Демчуціків в Ст. Матео, в середу вечером він сів до авта, щоб їхати на молитовне зібрання в Сан Франціско, і в той час несподівано Господь покликав його до Себе, до чудових небесних осель.

Похорони були проваджені Українською Баптистською Церквою в Чікаго під керівництвом проповідника І. Поліщука і при служенні проповідників О. Гарбузюка і П. Колибаєва.

Дружина і сини брата Г. Добровольського з родинами, віруючі в Англії і все Євангельсько-Баптистське Братство в еміграції в смерті покійного понесли велику втрату, але для нього закінчення земної дороги — велике надбання, бо «бути з Христом — значно ліпше».

В першу річницю смерти дорогоГО Брата і Слуги в Господі Гаврила Добровольського один вірш із послання до Євреїв, 3:7, має особливе значення: *«Спогадуйте наставників ваших, що вам говорили Слово Боже, і, дивлячись на кінець їхнього життя, переймайте їхню віру».*

Петро Колибаєв

ВІД РЕДАКЦІЇ: Шановні читачі збірки цих сердечних віршів уже довідались про їх автора із вступного слова проп. П. Колибаїва. Родина покійного проп. Г. Добровольського звернулась до нас допомогти їм видати книжечкою, більшу частину цих церковних пісень та ліричних віршів любого мужа і батька.

Брат у Христі Г. Добровольський почав складати їх 20 років тому. Технічна побудова віршів — ритм, рима, мова, поетичні засоби творення вірша потребували уваги. Ми зробили з любов'ю і пошаною до проп. Г. Д-го все можливе з нашого боку, але полішили деякі слова без зміни.

Віримо що ця збірка буде корисною в наших церквах.

МОЛИТВА

На Тебе, Господи, вповаю,
Тебе єдиного молю:
Над Україною, благаю,
Правицю простягни Свою.

Подай йй волю, спокій, милість, —
І благодать святу подай;
А людям дай любов і щирість;
Благослови наш рідний край!

Мені ж пішли знання й уміння
Нести Твою науку в світ:
Учить братів, щоби з терпінням
Святий сповняли заповіт.

А понад все — Тебе любили
Всім серцем, розумом, душою,
Щоб піснею Тебе хвалили,
Всією славили красою.

Навчаються нехай у Тебе,
Свого ближнього любити,
Ілучи до спасіння в небі,
Нам треба завжди свято жити.

О, Боже, вислухай моління,
Почуй благальний голос мій,
Прикороти тяжкі терпіння,
Народ звільни з кайданів мій!

Однакож, хай не моя воля, —
Твоя, Владико, буде хай,
Бо Твій лиш присуд — наша доля...
Своє імення прославляй!

Грудень, 1958.

ЛИНУ Я ДО БОГА

Душа моя лине до Бога живого,
До Бога, що небо і землю створив;
Я хочу, я прагну Його лищ Святого,
Щоб святості частку й мені узділив.

Душа моя лине, душа моя прагне
В висотах небесних повіки вітати,
І Бога любити, і Бога хвалити,
І пісню хваління повіки співати.

О, Боже, поглянь Ти з високого неба
На мене, — мале я створіння Твое,
Подай мені те, в чим я маю потребу,
Життя щоби гідно прожити своє.

Життя, що в Христі воно, в Спасі моєму,
У Тім, що мене полюбив до кінця,
Мене Він чекає у Царстві Своєму
Щоб дать мені перстень і слави вінця.

Березень, 1959.

КОЛИСЬ І ТЕПЕР

О, бувало, як згадаю,
В молодих моїх літах,
Проживав я за «звичаєм»,
Потопаючи в гріхах.

Я грішив супроти Бога,
І чинив бридкі діла;
А душа моя убога
Геть осквернена була...

Та Господь був милосердний,
Мені згинути не дав,
Мене витяг з багна — скверни,
Путь нову мені вказав...

Путь — Дорога та — Христос є,
Він і Правда і життя;
Я за Ним тепер щасливий
Йду до вічного буття.

Квітень, 1959.

З А К Л И К'

Браття-сестри, гей, просніться!
Ви поснули, схаменітесь
Та вставайте! Вже пора!..

Гляньте ви навколо себе, —
Труд почати усім треба,
Щоб зустріть прихід Царя!

Бо не знаєм дня-години,
Як розлучатися родини:
Хто на засуд, хто в життя...

Горе усім, що згрішили,
Христа-Бога не просили,
Щоб прийняв їх каєття...

Слава ж Ім що навернулись,
Та й у праведність вдягнулись,
Як Христос про те навчав.

То ж скоріше поспішайте,
До Христа всі пригортайтесь,
Щоб на суд ніхто не став.

Кличе вас Христос до себе,
Всіх нас хоче бачити в небі,
Щоб повік були із Ним...

Він нас хоче освятити
І назіки оселити
У небесній Божий Дім!

Квітень, 1959.

РАДІСТЬ ВОСКРЕСІННЯ

О, радість, радість воскресіння, —
У гробі вже нема Христа;
Не міг же Бог зазнати тління, —
Ця істина бо є свята!

І тих, що змерли з Ним для світу,
Підняв з Собою, воскресив;
І, згідно Свого Заповіту,
В місцях небесних оселив.

Травень, 1959.

УЗДОРОВЛЕННЯ ДВОХ СЛІПИХ (Мат. 20:29-34)

За містом, край дороги,
Обдергі та убогі
Сиділи два сліпці;
Були сердеги ці.

Проходив — хто щиріший, —
Дрібний дарунок дав,
А як хто був скупіший, —
Уваги не звертав.

Так дні ішли за днями,
Минав час лукавий,
А бідними сліпцями
Ніхто і не цікавивсь...

Одного ж дня котрогось,
Почули галас-шум, —
Дорогою, для чогось,
Людей проходив тлум.

Сліпці ті запитали:
«Куди це люди йдуть?»
Їм в відповідь сказали:
«Ісус верстає путь!»

«О слава, милій Боже!
По довгій темній ночі,
Вія нам відкрити може
Замкнені наші очі»...

І почали щосили
Кричати голосами:
«Давидів добрий Сине,
Ізмилуйся над нами!»

Але народ сварився
На них, аби мовчали,
А сліпці ще більше
Кричали і благали...

Ісус враз зупинився,
Покликав їх до Себе:
«Що хочете, — спітався, —
Чого вам дуже треба?»

«Ой, Господи, нехай нам,
Відкриються хай очі!»
І кожний з них благально
Промовить ніжно хоче.

Ісус ізмилосердивсь,
Торкнувся їх очей,
І Божий світ відкрився
Для них в хвилині цій...

Хвалу віддавши Богу,
Услід за Ним пішли,
Спасіння бо дорогу
В Христі вони знайшли.

Травень, 1959.

ПІСНЯ ХВАЛІННЯ

На кожнім місці, кожний час,
Прийми хвали пісні від нас,
О, Боже, милій і благий.

Вони із наших уст лунають,
Тебе і хвалять, величають,
Бо Ти великий і святий!

До неба хай летить наш спів,
Краса хай лише звуків-слів,
Акорди ніжні, любі, милі;

А іноді, сильні, могутні,
Потужні, смілі та живучі,
Немов морські широкі хвилі!

О, дай нам, Боже, дар співати,
Тебе піснями прославляти
Ціле життя на світі цім...

Перед Тобою дай нам стати,
І зі святыми взік співати
В Небеснім Царстві Твоїм!

Червень, 1959.

ВОСКРЕС ХРИСТОС

Воскрес Ти, Господи, Ісусе,
На третій день із гробу встав;
І, перемігши всі спокуси,
Навіки смерть Ти подолав.

І влади вже вона не має
Тримати в своїх кайданах нас
Бо всіх, Христе, Ти воскрешаєш,
Ти є наш Бог і любий Спас!

О, слава, слава і хваління
Тобі за милість і любов!
Бо Ти для нашого спасіння
Пролив Свою пречисту Кров!

То ж дай Ти нам з благословінням
Прийняти цей святий Твій дар;
Тобі даем честь, поклоніння, —
Бо Ти наш Бог, наш вічний Цар!

Червень, 1959.

«СПІВАЙ ХВАЛІННЯ ГІМН НОВИЙ!»

(Родивону Березову)

Співай, кобзарю, пісню нову,
Співай хваління гімн новий;
Творцеві дай хвалу і славу,
Бо Він наш Цар і Бог Святий!

Співай і грай віршем роскішним,
І слово пісні хай бренить!
Нехай твое «Осанна в вишніх!»
До неба ясного летить.

Нехай лунає в цілім світі
Любови пісня, наче дзвін!..
Хваліте Бога, Божі діти,
Бо всіх нас любить щиро Він.

О, слава Богові святому
На кожнім місці, в кожний час,
Шо до Своого в небі дому,
Він так з любов'ю кличе нас!

Червень, 1959.

ВТИХОМИРЕННЯ БУРІ НА МОРІ

(Мар. 4:31-41 і Пс. 69:15-17)

Кругом вода, широке море,
Бушують хвилі навкруги,
Страшні, високі, наче гори...
Чи вдергати море береги?..

Воно клекоче і вирує,
Реве, немов голодний звір;
З ним разом, буря мов лютує,
Шаліє вітер, крутиль вир...

На хвилях тих човен хитає,
Не мають сили вже гребці;
Човен водою заливає...
В страху смертельнім люди ці.

У вічі смерть їм заглядає,
Яка ж холодна і страшна, —
Широко пашу розкриває,
Страшить апостолів вона.

О, як же страшно умирати,
Як хочеться ще жити і жити;
«Рятуйте!» хочеться кричати, —
Та ні, на кормі Вчитель спить.

Але їх страх перемагає,
І будять Вчителя скорій:
«Учителю, ми потопаєм...
Невже байдужий Ти такий?»

Учитель встав, — піdnісши голос,
Сказав до вітру: «Замовчи!»
До моря: «Перестань!... і сталаєсь
Велика тиша уночі...

«Чого такі ви полохливи?..
Чому так мало віри в вас?»
Сказав їм докір не злосливий
Їх любий Вчитель, добрий Спас.

І інший страх їх огортає:
«Хто ж це такий посеред нас,
Що Він вітрам повеліває,
І море слухає наказ?»

«Хто ж Він такий?» і ти спитаєш,
«Що має владу, наче Бог»...
Він Божий Син, що всіх спасає
Від смерті, гибелі й трагедії.

Поки ти, друже, при житті,
Шукай рятунку у Христі!
Від смерті Він тебе спасе,
Колись у небо вознесе...
Спокій святий тобі дастъ Він,
Бо Він Господь і Божий Син!

Червень, ✓ 1959.

ПРОЗРИ, НАРОДЕ!..

Прозри, засліплений народе,
І скинь полуду із очей;
Шукай духовної свободи,
Не потопай в пітьмі ночей!

В пітьмі духовної неволі
Свого життя не полишай;
Зірви кайдани, і до волі
Душою й серцем ти змагай!

Та пам'ятай, — де правда Божа —
В серцях, мов цвіт той зацвіте,
Вона неправду переможе,
І дастъ життя тобі святе.

Тому до Правди поспішайся,
Вона ж — Христос, Він Божий Син;
До Нього йди, — в гріхах покайся
І дастъ тобі спасіння Він!

Прозри, народе мій убогий,
Поглянь на Світло, на Христа;
Він приведе тебе до Бога,
Де радість вічна і свята!

Лютій, 1960.

✓

ГОСПОДЬ КЛИЧЕ

За думкою думка пливе-пропливає,
День нічку зміняє, за роком йде рік;
Все родиться в світі, живе і вмирає
Рослина, чи пташка, чи звір... чоловік...

Постійного тут ми не знаєм нічого;
Все має пору, свій призначений час;
Незмінного й вічного знаєм лише Бога,
Що світ цей створив, а в тім світі і нас.

А нас Він створив лише для слави Своєї,
Щоб волю Його ми чинили як слід;
І дав нам оселю, що зветься землею,
Щоб ми проживали тут з роду, та в рід.

Та ми не послухались Божого Слова,
Яке нас навчає, що можна, що ні...
Й порушили Божих Законів основу,
І Божого гніву находимуть вже дні...

За карою кару Господь посилає,
За те, що не каемось в своїх гріхах;
Бо Він кого любить, того і карає,
І кличе, навчає, пригадує страх,

Який непокірних в майбутнім спіткає,
Коли не покаємось в цьому житті...
Тому Він з любов'ю усіх закликає, —
Він хоче, щоб вірні були ми й святі.

І руки Свої Він до нас простягає,
І кличе: «Вернітесь-бо діти Мої!..
Пошо в непокорі вам вік марнувати?
Верніться! Покиньте дороги свої...

Бо ними ідучи, ви блукаете вічно,
Й не хотите знати, чи добре йдете;
Й доріг тих непевних тримаєтесь міцно,
Та ними в погибелль ви так спілпите...

Тому зупинітесь на мильних дорогах,
Назад навернітесь, до Мене скорій!
Бо Я вас чекаю в небесних чертогах,
Де радості співи лунають святі!

То ж, слухайте слово Мое, поспішайте
До мене в покорі, в смиренню сердець;
Христа, як Спасителя в серце приймайте,
І вашим терпінням настане кінець!

Прийдіте до Мене і в Мої обійми
Впадіте, мов діти до Батька свого...
З любов'ю великою всіх вас прийму Я,
І більш не згадаю нічого з того,

Що нас віддаляло постійно від Бога,
А буду любити, любити повік;
Тоді ви впізнаєте правду, для чого
У світі сотворений був чоловік.

Червень, 1959.

ЛУНАЙ, МОЯ ПІСНЕ...

Лунай, моя пісне, в просторі небеснім,
Зливайся із ангельським співом чудесним;
З грудей виrivайся, до неба лети,
Лети, розвивайся, в просторі рости!

До Бога лети, щоб прославить Його,
Святий Він Творець, і достойний того...

Бриніть-бо акорди, піжно і тихо,
То знову зривайтесь, неначе той вихор;
Творця бо я хочу прославить Святого,
В піснях моого серця, — Спасителя свого.
Серпень, 1959.

ДО БОЖИХ ВИСОТ...

Душою я лину до Божих висот,
І серце летить до небесних красот...
Там пісню я хочу Творцеві співати,
Діла Його рук хвалити-прославляти...

Лунай, моя пісне, акорди бриніть,
На хвилях етеру до Бога летіть...
Ген, ген, по-за хмарі, в небесну блакить,
Хвалу і подяку Творцеві несіть!

Вересень, 1959.

КНИГА БОЖКА В МЕНЕ 6...
(За Ч. Тільманом)

Книга Божа в мене є,
Серце в ній живе мое;
Як згадаю вже давно минулі дні:

Я в гріхах ходив, блукав,
Щастя й радості не знав,
О, як дуже жаль минулих літ мені:

Бо життя я змарнував,
Про спасіння я не зінав, —
Та Господь Своє спасіння мені дав.

О, Святий, і Благий мій Спаситель,
я люблю Його тепер;

Він гріхи мені простив,
І в Своїй Крові обмив,
Щоб я жив, і щоб ніколи вже не вмер.

Він життя нове дає,
В серце світло шле Своє;
Через Біблію навчає Він мене.

Я ж читаю кожний час,
В ній вода жива для нас,
Джерелом із Божих уст вона пливє.

О Святий, і Благий мій Спаситель,
я люблю Його тепер;
Він гріхи із мене зняв,
В серце Духа Свого дав,
Щоб я жив, і щоб ніколи вже не вмер!
Травень, 1960.

ПІСНЯ МЮБОВИ

Я пісню любови Тобі заспіваю,
Мій Господи Боже, Великий, Святий;
На струнах сердечних я піжно заграю,
І волю убогій душі дам своїй...

Нехай до небесних висот вона ліне,
Де трон Твій, Владико, повіки стойть,
Хай землю цю грішну залишить, покине,
Хай ліне до Тебе, в небесну блакить!

Вересень, 1959.

ПІСНЯ БЛАГАННЯ

Споглянь, любий Боже, з небесних вишнін
На нашу Вкраїну убогу,
Не згадуй нам наших гріхів і провин,
Іходай у біді допомогу.

Шочуй Ти наш стогін, ридання, журбу,
І зваж усі наші терпіння;
Зміни ту недолю, чи ж вічно їй будь?
Пошли нам з неволі спасіння.

Не дай нам загинуть в неволі тяжкій,
У соромі вік проживати.
Дай йти нам в житті по дорозі прямій,
І радості пісню співати.

І дай Твою Правду пізнати святу,
І серцем її полюбити;
Навчи, — як ми маєм пізнати Мету,
Для Неї повинні ми жити.

Відкрий наші очі, побачим яка
До Неї провадить дорога;
Нехай її вкаже Твоя нам рука,
Й веде до самого порога.

Бо ліпше при дому Твойому порозі,
Сидіте у славі святій,
Аніж у безбожників в ямі-берлозі
Всі дні марнувати свої.

Бо Ти наше сонце, о, Господи, й щит,
Наш Бог Ти могутній, великий;
Блаженний, хто в домі Твойому сидить;
Він буде радіти повіки.

Липень, 1959.

ЧИ ЧУЕШ ТИ, БРАТЕ ...

Чи чуєш ти, брате, як голос лунає,
Той голос, що вічно у світі бринить?..
«Ой, хто ж то в неволі гріха загибає?
Вернися до Мене і будеш ти жити!..

Вернися, о, грішник, бо Я ще чекаю,
Від смерті Я хочу тебе врятувати!..
Чи бачиш, Я руки Свої простягаю,
Щоб в Свої обійми, як сина прийняти!»

Чи чуєш ти, брате, то Бог закликає,
Щоб ти навернувся до Нього скорій;
Тебе-бо Він любить, тому і бажає
Тебе оселити в оселі Своїй.

Отож ти скоріше іди — не загайся —
До Господа, Спаса свого,
У серця покорі, смиренно покайся,
Доки не затих ще той голос Його!

Жовтень, 1959.

Я ДУМКАМИ ЛИНУ ...

Я думками лину, лину
В мою рідну Україну;

Я вітаю в ріднім краю,
Й Господа свого благаю:

О, поглянь Ти, Боже милий,
Мій Спаситель любий, щирий,

На мій край, мою вітчину,
Визволи її з загину...

Дай їй жити в добрі-спокою
Під Могутньою Рукою;

Хай народ Тобі співає,
В піснях серця величав!

В П Е Р Е Д !..

Вперед, вперед, хто хоче йти з Христом;
Ставай в ряди, і підемо всі разом!

Підем за Ним, за Спасом дорогим;
В житті своїм підем з Христом Святым!..

Ідемо на бій із ворогом страшним,
У змаг тяжкий стаєм зі світом цим лихим.

Христос нам силу дасть у боротьбі,—
Здобудем ми спасіння в Нім собі!..

Як прагнеш волі, радості в житті,—
Прийми скорій Христа слова святі...

Ти щиро їх у серці заховай,
Тоді пізнаєш спокій, радість, рай!

Не запізнись, поки догідний час,—
Христос чекає в Царстві Своїм нас!

Лютий, 1960.

З А К Л И К

О, не спіть, брати, вставайте,
Поспішайте до Христа,
Бо Він, вірте й памятайте,—
Є дорога та свята.

І по тій вузькій Дорозі,
Дійдемо ми до мети;
Не впадемо у знемозі,—
Дасть Він міць перемогти —

Всі ворожі сили аду,
Як що стануть з нами в бій;
Ми дамо усім їм раду,—
З нами буде Бог Святий!

Вересень, 1959.

ОСТЕРЕЖЕННЯ

Не блукайте дорогами різно,
Не ходіть манівцями в житті;
Не ридайте над долею слізно,
І не будьте ви злобні, люті...

Не ставайте-бо брат проти брата,
Не здіймайте ви рук на дітей;
Хай не буде розбійника-ката,
Не вбивайте невинних людей...

Не спішіть до корчми упиватись,
Уникайте напоїв п'янких;
Перестаньте в судах позиватись,
І не будете людям на сміх...

Язика ви держіть за зубами,
І не буде обмови у вас;
Не хваліться брудними словами,
Всьому майте і міру, і час...

Та навчіться всі в Правді ходити,
І любов'ю сповнили серця;
І брат брата навчіться любити,
Бо від Бога є Заповідь ця...

І тоді ви пізнаєте Бога,
Що для всіх Він Господь і Творець,
Він покаже спасіння Дорогу,
І вам буде, як дітям — Отець...

З ваших уст нова пісня полине,
І здійметься аж ген, до винин;
І повіки вас Бог не покине,
Бо любов'ю триматиме Він.

В небі ангели будуть радіти,
Й прославляти Владику Творця,
Бо ви будете — Божії діти,
А Господь буде вам за Отця!

Лютий, 1960.

П О К Л И К

Владико, наш Творче, з небес споглядаеш:
Чи є хто на світі, що Бога шукає;
Чи є ще, хто любить закони Його, —
Христа хто приймає за Спаса свого?

Як мало, ой мало, що вірять Святому,
Що йдуть, поспішають до Божого дому,
Щоб Божеє Слово у серце сприйняти,
В Христі, щоб Спасителя свого впізнати.

Утиштесь, спиніться народи усі!
Нанцо живете ви так довго в грісі?
Пошто вам навіки отак погибать?..
Господь вам спасіння усім хоче дати!..

Прийміть ви Христа у покорі сердець,
І вашим терпінням хай буде кінець...
Ви Бога прославте в своєму житті,
Як ангели славлять на небі святы.

Лютий, 1960.

Д У М А

На світ споглядаю і думу гадаю:
Куди він прямує, — не знаю, не знаю!

Куди він женеться, чого так спішиться, —
Мабуть до загину він мчиться, так мчиться?

Коли б мав я силу, щоб світ цей скопила,
І в тому стремлінні спинила, спинила!..

О, світе, одумайсь, поглянь, скаменися, —
Дорога зрадлива, дивися, — дивися!..

Там пекло рєгоче, лютув, клекоче,
Усіх-бо поглинуть — страх хоче, ой хоче!..

Вузька ось дорога, — спіши яко мога, —
Вона бо провадить до ласки, — до Бога!

З А Щ О ?..

«Обернітесь же до Мене, і прийміть спасіння, всі краї землі, бо ж Я — Бог, і іншого немає» (Іс. 45:22).

За що, народе безталанний,
Ти терпиш горе без кінця;
За що закутий ти в кайдани,
За що на тебе кара ця?..

Чи ти найгірший всіх на світі,
Що все неволю ти терпиш;
В кайданах стогнуть твої діти,
У злиднях, в голоді живеш?..

Скажи, яка тому причина,
За що Господь тебе скарав,
Що ллеться кров твоя без впину,
В ганьбу і сором ти упав?..

О, так, упав в страшну безодню
Гріха й безчестя, мов в багно,
І в муках корчишся сьогодня,
Як корчився давним-давно.

Бо ти признатися не хочеш
В своїх гріях перед Творцем;
Засліплений ти маєш очі,
З понурим ходиш ти лицем.

Не маєш радості ти в серці,
Не знаєш втіхи для душі;
Життя, — немов полин із перцем,
Ти в цьому світі, — мов в глупі.

І Правди Божої не знаєш,
Не слухаєш Його ти слів,
У серце їх ти не приймаєш
Так, як Господь нам заповів.

Тому спинись, опам'ятайся,
До Бога скорше навернись,
І щиро у гріяхах признайся,
Ta серцем перед Ним скорись.

Господь в своїй святій любові
Усі гріхи тобі простить,
Життя святе приверне знову,
І, як дітей, благословить.

Тоді зазнаєш радість — втіху,
Окрилить Він Своїм крилом;
А ти у серці ніжно — тихо
Співатимеш святий псалом.

І ангели на небі знову
Радітимуть, як діти ті;
І на хвалу для Бога-Слова,
Лунатимуть пісні святі!

Л И Ш Д О Т Е Б Е ...

Лиш до Тебе, Спасителю мій,
Щирим серцем прийти прагну я,
Бо в Тобі лиш знайду я спокій,
Знайду радість, щасливе життя...

То ж, благаю Тебе, — не відкинь,
І до Себе мене пригорни;
А коли я благаю, — прилінь,
Свої руки мені простягни.

І мене по дорозі Своїй
Допровадь так, як мати дитя,
Щоб ввійшов я в оселі Твої,
Де блаженство і вічне життя!

Травень, 1960.

П С А Л О М

Віддайте ви хвалу Творцеві,
І в радості пісні свівайте;
Поклон Небесному Отцеві,
В сердце покорі всі складайте!
Алілуя!

О Боже, Ти даєш спасіння,
І дари з щедрої руки, —
Прийми ж від нас пісні хваління
По всі часи і всі віки!   Алілуя!

МІЙ ПЛАЧ І МОЛИТВА

Не раз було плачу з гіркого жалю,
Не раз свої слізозі від болю я ллю;
Коли споглядаю на світ цей кругом,
І бачу, що він весь опутаний злом;

Як бачу, що всюди лукавство і гріх,
І чую пекельний диаволів сміх...

Цей світ, мов те море, хвилює, піниться,
Народ на народ і лютує і мститься...

І всюди лиш чути: «напади», «війна»,
І руки вмиває в крові сатана.

Як тяжко і сумно на серці мені,
На світі цім жити в непевні ці дні,

Тоді я до Бога свій зір шідіймаю,
І щиро в покорі, молю і благаю:
«О, Боже, поглянь на Своє Ти творіння,
Спини їх, вгамуй і Дорогу спасіння
Відкрий їм, хай бачать народи усі,
Дорогу, якою ідуть у грісі...»

Відкрий їхні очі, і розум осяй, —
Могли щоб пізнати Дорогу у Рай!..

О, Боже, прости їм, — не знають вони,
Про те, що блукають, мов блудні сини;

І спрагу подай їм вернутись до Тебе,
Щоб Ти пригорнув їх в любові до Себе.

Хай спокій і мир запанує у світі;
Хай будуть народи усі, як ті діти;

А Ти будь для них, як дітей за Отця,
Любов'ю Твоєю сповни їх серця...

Хай дійде до Тебе молитва моя;
В усьому святиться хай воля Твоя!

МОЛИТВА

О, Боже мій, поглянь із неба
На мій народ, мій рідний край, —
Прикліч, верни його до Себе...
Помилуй, Боже, — не карай!

Вже досить він зазнав терпіння,
І в муках — горі довгий вік,
Подай йому Своє спасіння,
Від болю й мук подай Свій лік.

Прости йому гріхи й провини,
Якими він Тебе гнівить;
В ім'я Христа, Твоего Сина,
Ти можеш все йому простити.

Зверни його на ту дорогу,
Яка провадить до життя;
І над гріхом дай перемогу,
В серцях хай буде каєття.

Також покори і любови
Дари, навчи його приймати,
Черпнати мудрість в Твоїм Слові, —
Душі святую благодать.

Щоб в радості міг прославляти
Свого Владику і Творця,
В піснях хваління величати
Тебе, Небесного Отця.

Молитву цю, о, Боже миць,
Прийми, як паходці душі,
І нас візьми під Твої крила,
Хай будем вічно при Тобі.

І слава з наших уст полине
До Тебе, Боже! Не покінь
Моєї вбогої Вкраїни, —
А пригорни щ... Амінь!

Липень, 1960.

КОЛИ З ЛЮБОВ'Ю СПОГЛЯДАЮ ...

Коли я з любов'ю на світ споглядаю,
І бачу його невимовну красу,
Тоді я до Бога всім серцем зітхаю
І славлю я мудрість Його пресвяту.

Як гарно, як милю все створене в світі,
І серцем так хочеться все те любити,
Радіти й співати, неначе ті діти,
І хочеться довго в цім світі ще жити.

Але не для себе, лише щоб посіять
Зернятка любови у людських серцах;
Серця їх порожні любов'ю навіять
До Господа Бога, свого Творця.

У Бога благаю я сил і уміння,
Щоб діло чинити на славу Його,
І многим вказати Дорогу Спасіння, —
Христа щоби мали за Спаса свого.

І радість — блаженство в житті щоби мали
Життя в цьому світі живутъ хай святе,
І благословіння від Бога приймали,
Й подяку Йому всі складали за те.

Липень, 1960.

ЯК ТУГА НА СЕРЦІ ...

Як туга на серці мені налягає,
Душа починає в тривозі скорбіть,
І жаль мене тяжко всього огортає,
До Бога сердечно я кличу в ту мить.

Хоч часто не маю я слів, щоб сказати
Все те, що на серці мойому лежить,
Та вірю, уміє Бог думку читати, —
І скоро на поміч мені поспішить.

І спокій у серце поверне ласково,
І радість знов душу мою звеселить;
Тоді я в любові подяку і славу —
Приношу як жертву для Бога, в ту мить.

Травень, 1960.

МИНУЛЕ І БУДУЧЕ

Як згадую давні літа молодії,
Що так проминули без втіхи ѹ надій,
То смуток на серце мое налягає,
Що вже вороття їм ніколи немає...

І жаль, — що свій вік я в гріху змарнував,
Нічого своїй я душі не придбав...

Лише, як вперед я дивлюсь-споглядаю,
Тоді мое серце радіє, співає;
Зникає і смуток, немає тривог,
Бо радість спасіння подав мені Бог.

В тій радості, друже, до тебе взиваю:
Втікай від гріха ѹ беззаконня!.. Благаю:
Скоріше шукай де спасіння Дорога,
Спіши, поспішайся в обійми до Бога.

Споглянь, як Він руки Свої простягає,
В любові тебе пригорнути бажає...
У серця покорі, прийди ти до Нього,
І Він тебе прийме, як сина Своєго!

Липень, 1960.

«ПІЗНАЙТЕ ПРАВДУ ...»

Життя в Україні так сумно пливе,
Пливе-процільває,
І тяжко в неволі народ наш живе,
Життя коротає,
Немає він радоців в цьому житті,
Лиш повно терпінь;
Зазнав бо він лихо і муки люті,
І горя глибінь.
І так, без надії, віки за віками
Ідуть, проминають...
Чому така доля спіткалася з нами? —
Спітаєш, — не знають!..

Липень, 1960.

ДОКІР В ЛЮБОВІ

Як дух мій сумує і серце ридає,
Що Божої правди народ мій не знає;
Не знає він правди, ні Божої волі,
Та й вік проживає в духовній неволі,

Засліплені має духовні він очі,
І в темряві блудить, немов опівночі,
Не може проснутись і очі розкрити,
Щоб лиха причину свою розуміти.

І в темряві він іде безупину,
Але не до Бога, — до смерті й загину.
О, бідний народе, невже ти не бачиш,
Стремління твоє воно грішне й ледаче?..

Ти все намагаєшся своїм умінням
Здобути з тяжкої неволі спасіння,
Та сили не маєш, і вже знемагаєш,
Намарно лиш кров ти свою проливаєш.

Невже ти настільки глухий, що не чуєш,
Як голос із неба говорить — віщує,
Як голос із неба невпинно лунав,
Як голос із неба тебе закликає:

«До Мене край всі земні верніться
В спасіння святе від Мене вдягніться,
Верніться до мене, — пощо загибати?..
Я волю і спокій усім хочу дати!

Спинися ж, народе, навкруг подивися,
Якою дорогою йдеш?.. Подивися!
Вона ж бо провадить все нижче в долину,
В кінці неї вічная прірва загину!

Тому я благаю тебе: скаменися,
На іншу дорогу, назад повернися;
До Бога, до Бога скоріше вертайся,
Йому, як Владиці й Творцеві віддайся!..

«НЕГІДНИЙ Я РАБ»

«Так і ви, коли зробите все, що вам наказане, то кажіть: «Ми слуги нікчесні, бо зробили ми те, що повинні зробити були» (Лук. 17:10).

Коли б хоч маленьке зерняточко віри
Я міг би засіяти в людських серцях,
Щоб кожний міг в Божую Правду повірить,
І волю пізнати Владики Творця...

Коли б хоч маленьку краплину надії
Я міг би вп'йти в ті людські серця,
Щоби обітниці прийняли святії
І волю святої Владики Творця...

Коли б хоч іскрину святої любови
Зумів би я викресать в людських серцях,
Щоб кожний любив слухать Боже Слово,
І скоритися волі Владики Творця...

Тоді у покорі схиливши коліна,
Сказав би Творцеві: негідний я раб,
Бо те лиш вчинив, що вчинити повинен...
Прийми мою працю, і буду я рад!

Липень, 1960.

ПОДЯКА ЗА СПАСІННЯ

Подяку, честь і поклоніння
Тобі співаю, Спасе мій;
Ти ради нашого спасіння
Прийняв на Себе хрест тяжкий.

Прийми подяку нашу, Христе,
Що Ти спасіння нам вчинив;
За нас проливши Кров пречисту,
З гріхів Ти Нею нас обмив!

Липень, 1960.

ДО НЕВІРЮЧИХ МОЄ СЛОВО

Бажаю я вам розказати
Про Божу святість, про любов,
Що Він волів за нас проліти
В тяжких стражданнях Свою кров.

Щоб нас від смерті відкупити,
І вічне життя нам дать,
В святих оселях оселити,
Таку подавши благодать.

Але не хочете ви чути
Про Слово Правди, про Христа,
Бо ви не можете збагнути
В чім воля Божа є свята.

І ви серця свої замкнули,
Застигли у невірстві тім;
Від Бога очі відвернули,
І легковажите усім.

Але коли прийде тривога,
Коли притисне вас біда,
Тоді покликнете до Бога,
Ви смирні, мов в траві вода.
А як тривога проминула,
Тоді ви знову — вгору ніс;
Про Бога знову ви забули,
І знову в вас вступає біс.

Сліпі, затемнені ви люди, —
Не хочете того ви знати,
Що Бог осміянний не буде,
Що буде тяжко вас карать.

Коли не вернетесь до Нього,
Щоб визнати в покорі гріх,
Як блудний син до Батька свого,
В гріхах розкаявся своїх.

Бо у святій до всіх любові,
Господь в цей світ Христа післав,
Щоб Він ціною крові, муки —
З загибелі людей спасав.

Тому верніться і покайтесь,
В покорі гляньте на Христа;
В усіх гріхах своїх признайтесь,
І воля буде в тім свята.

Господь з любов'ю вас прийме
В Свої обійми, як Отець,
Усі гріхи із вас Він здійме,
Життя спасіння дасть вінець.

С Л О В О Б О Ж Е

Вічно, Боже, Твое Слово
В небі пробуває,
Всіх воно життя святого
Добре научає.

Мудрість, правда і пізнання
Заховані в Слові,
В Нім і сила для змагання
До життя в любові.

Тож люблю я Твое Слово
Солодке і любе,
Що спиняє мої кроки
Від смерті і згуби.

Хай святиться Слово всюди
По цілому світі,
Де убогі й бідні люди
Темрявою вкриті.

Хай засвітить Світлом в світі
І вкаже дорогу,
Щоб верталися блудні діти
До Тебе, до Бога.

Твое Слово згойть рани
І серцю дасть спокій;
Той новим творінням стане
Хто в вірі глибокій
Прийме Його й заховає,
Мов перлину тую,
Через Слово той пізнає
Всю Правду святую.

ЦИРЕ ВІЗНАННЯ

Як серце любов'ю Христос зогріває
Й молитви словами уста наповняє,
До Бога тоді поспішаю в покорі,
Душа моя рветься в небесні простори.
І прагнущ тоді я в просторах вітати,
Словами покори Владику благати:
Владику! Споглянь Ти з високого неба,
Ти знаєш, в чим наша духовна потреба.

Подай нам, навчи нас, щоб ми могли знати,
Як дари спасіння від Тебе приймати.
Навчи нас, як слухати вістку благую
Про волю Твою, о, Владику, святую!

Серпень, 1960.

ЛЮДИ, СХАМЕНІТЬСЯ!..

Люди, люди, схаменіться!
Ой, куди ви?.. Подивіться!..
Шлях широкий — і ворота,
То дияволська робота!..

Придивіться, — ось дорога
Піднімається до Бога...
В гору, в гору нею йдіть ви,
Будьте Богові як діти.

І як будете покірні,
Любі, тихі, щирі й вірні,
Ви приймете Божу славу,
В серце мир непереможний.

Буде Бог благословляти
І дарами наділяти;
Ви ж будете мирно жити,
Господа за все хвалити!

Липень, 1960.

« Ю Д А »

Той Юда був один з дванадцяти,
Покликаний Христом діла творить;
Для слави Божої по світі йти
І слово правди людям голосить.

Як і усі Христа ученики,
В правах не менший, не останній,
Міг бути в славі Божій всі віки
Не був би за життя безплідний.

Три роки він з Христом перебував
І чув Його науки кожне слово;
Коли б те все він в серці заховав,
Господньої би повний був любови.

Але він вухом слухав, не душило,
І ворог кожне слово викрадав;
Тому не мав в своїй душі спокою,
І в серці інші думи він плекав.

Які вони, не трудно нам сказати,
Бо в Біблії ми можемо читати,
Що він любив зі скринькі гроші брати,
Щоб для маєтку їх собі зібрать.

Пошто йому Учителя наука?
І що для нього Божі чудеса?
Одна його тривожить в серці мука,
Думка одна все жалить як оса:

Якби-то це життя нужденне
Поліпшити, щоб добре було жити,
Всього щоб мати і щоденно
Наїстись добре і вина попити.

Тому в захланності своїй лукавій,
Він легко впав у сітку сатани,
І став причиною дурної слави,
Яку не може світ уже спинити.

Бо кожного, хто в серці є лукавий,
В цім світі «Юдою» також зовуть;
Вони з людей також не мають слави,
І їх усіх загибелі чекає путь.

І скільки «Юд» таких є в світі цьому?
Людство від них, як мурашник, кишить.
Тому весь світ цей потопає в злому,
Й до вічної загибелі спішить.

Христа продавши, Юда той загинув,
Повіки-вічні він проклятим став,
І кожний згине, хто Христа покинув;
Загине й той, Христа хто не прийняв.

У вічні муки і страшні терпіння
В огненнім озері на всі віки,
Ідуть за поколінням покоління:
Мужі і жони, діти і батьки.

Їх доля юдина усіх спіткає,
Бо «юдами» в життю вони були;
А скільки буде ще, — Господь лиш знає,
Хто з них Христа продастъ за що й коли.

Аж страшно стане, як про це згадати,
І огортає душу жаль тяжкий, —
І прагнення — ще многих рятувати,
Щоби не гинув марно рід людський.

І хочеться всім людям розказати,
Що Бог не хоче смерті грішних всіх,
Що Він всім хоче милість показати.
І кожному його простити гріх.

Тому усіх Він грішних закликає
Прийтіть до Нього в пирім каїттю;
Хто ж прийде, з того Він гріхи здіймає.
Які вчинив в немудрості, в життю.

Серпень, 1960.

ЧОРНА ХМАРА НАСТУПИЛА

Чорна хмара наступила,
Землю темрява покрила...
Метушаться всюди люди, —
Що то буде?.. Що то буде?..

Метушаться там і тут,
Сонця Правди не знайдуть.
І в шільмі блукають люди...
Горе буде!.. Горе буде!..

Зверне хто на це увагу?
Хто ж візьметься на відвагу
Бідним людям помогти
Мир знайти... Мир знайти!

Хто, немов та зірка, сяє?
Хто, немов огонь палає?
В кому є любов свята —
До Христа?.. До Христа?..

Хай порадить і навчить,
І покаже в кожну мить
Де дорога є проста
До Христа!.. До Христа!..

Він темряву розганяє,
Сонцем Правди освітляє,
І душі Він хоче дать —
Благодать... Благодать!

ПІСНЯ ПОДЯКИ

Я, Господи Боже, Тебе прославляю,
На Тебе надію мою покладаю;
І вірю, що чуєш молитву мою,
І помочі руку простягнеш Свою.

Тому я радію, що можу співати,
В любові всім серцем Тебе прославляти:
Нехай Твоя слава повіки лунає,
Нехай все творіння Творця величає.

Липень, 1960.

КОЛИ Б ПІЗНАЛИ ЛЮДИ ПРАВДУ...

Всі люди, що живуть у цьому світі
В житті цікавляться усім,
Лиш в більшості, що ніде правди діти,
Немудрим, грішним і пустим.

Також багато люблять говорити,
Тріпати люблять язиком,
Дурниці люблять городити;
Дурниць — не виб'еш і кілком.

Лиш думать про діла Господні,
Бажання ні часу немає в них.
Отак, колись давно, як і сьогодні,
Снують собі причини всяких лих.

Тому не дивно, що у світі цьому
Життя таке непевне і тяжке,
Бо службу люди служать злому,
І думають, що все є людське.

І вік проводять в темряві духовній,
І в темряві кінчають шлях життя.
Не відають, що в вічності
На них чекає вічнє буття.

А коли б Правду Божу тут пізнали,
Коли б знайшли дорогу до Христа,
В духовній темряві тут не блукали б,
А праґнули — де є свята Мета.

І все б життя своє перемінили,
Як того праґне нащ Святий Творець.
Толі б цікавились і говорили,
Про те, що в славі має свій кінець.

Серпень, 1960.

ДОБРА ПОРАДА

Спинися, друже, на хвилину,
Поглянь, куди ти так спішиш?
Ціле життя ти безупинно,
Мов віз немазаний, скрипиш.

Усе тобі чогось бракує,
Не маєш радості в житті,
Не раз ти сваришся, лютуєш,
І крутишся мов в решеті.

Чого шукаєш — сам не знаєш,
Що є тобі потрібне так;
І все наосліп ти змагаєш,
Лиш не вперед, — назад, мов рак,

Замісць іти вперед, в вишнини,
Куди ти мусів би змагати,
Ти все спускаєшся в низини,
Чому — не можеш зміркувати.

Не можеш ти очей підняти
У гору, ген, аж до небес,
Ти звик внизу все щось шукати,
Але ніколи не знайдеш.

Ти прагнеш роскошів і щастя,
Свободи в діях і думках,
Однак впадаєш все в нещастя,
В біду-неволю, в лихо й страх.

І думаєш собі й гадаєш,
Чому воно так в світі цім,
Що як добра собі чекаєш,
Приходить зло саме в твій дім?

Послухай, друже, моого слова,
Що буду я тобі казати,
Нехай тобі ця буде мова.
Як з неба допчик-благодать.

Засада та, що не від себе
Життя ти маєш починати,
А лише від Бога, що на небі, —
В Нім мудрість, сила, благодать.

Він є життя всього початок,
Також завершення є в Нім;
В Нім Духа й віри є задаток,
Які Він прагне дати всім.

Тому прийти до Нього треба,
Цілком скоритись перед Ним!
І Він тебе осяє з неба.
Духовним слівом Своїм.

Господь в святій Своїй любові
Прийме тебе, гріхи простить.
Христовою обмис кров'ю,
І дастъ в блаженстві вік дожить.

Тому спіши і не вагайся,
Прийди до Господа Творця,
В гріхах своїх скорій покайся.
Хай в добрий час — порада ця!

МОЛИТВА ПРИЗНАННЯ

О, Боже, до Тебе любов'ю палаю,
І прагну повіки Тебе прославлять,
Та слів в моїй мові таких я не маю,
Щоб свої бажання Тобі розказати.

Але зате маю я новну надію,
Що серця думки Ти умієш читати,
Тому оте все, що сказати не вмію,
Раніше, ніж мовлю — Ти будеш все знати.

То ж, знаєш Ти, Боже, сердечне горіння
До Тебе любов'ю, що дав Ти мені,
І відаєш мое нестримне хотіння
Тобі бути вірним років всі дні.

Щоб шильно я слухав Твої повеління,
І волю святую любив виповнювати,
Я хочу в молитві, схиливши коліна,
Подяку і славу Тобі віддавати.

ПРОПОВІДЬ — ПОЕМА

«Клич голосно, не вдергуйсь, підніми
голос твій, мов труба, і вкажи Мо-
ему моду беезаконня його, й дому Яко-
вому всі гріхи його» (Іс. 58:1).

Ходіть і послухайте, добрі люди,
Цікаві слова маю оповідати;
Ніхто з вас хвилин шкодувати тих не буде.
То ж, слухайте пильно, що буду казати.

Я хочу, щоб правду ви всю зрозуміли,
Для чого на світі живе чоловік;
Щоб добре в серцях ви розважить уміли,
Як треба прожити життя свого вік.

Бо Бог створив все чудово на світі,
Життя і закони творінням всім дав;
Всі ангели в небі раділи як діти,
Та в славу Творцеві їх спів не змовкав.

Вінцем всіх творінь Бог вчинив чоловіка,
Царем над усім Він поставив його.
Він мав володіти землею повіки,
І щиро любити Творця свого.

Лише чоловік не послухався Бога,
І гріх учинив против свого Творця;
Змінилась для нього життєва дорога,
І став він блукати, мов блудна вівця.

Отак і минали віки за віками,
Людей вже багато на світі було;
Родились, вмирали з тяжкими гріхами,
І землю покрило ледарство і зло.

І майже забули, що Бог є на небі;
І кожний про себе лиш дбав як хотів.
Тому-то прокляття стягали на себе,
Диявол серцями людей володів.

Спогляньте ж, який чоловік є лукавий,
І непокірний перед Богом Творцем,
Тому він далекий від Божої слави,
І Бога не може назвати Отцем.

Він все своїм розумом прагне ходити,
Пожадливість свою в усім виявлять,
Тому все життя своє мусить терпіти
І лихо, і горе, і кари проклять.

Та Бог не бажає карати постійно.
Він прагне, щоб люди в спокою жили;
Життя щоб пливло для них благоговійно,
Щоб Божих обітниць дорогою йшли.

Тому Він всю кару на Своого Сина
Поклав, щоби Він за гріхи постраждав,
І визволив всіх нас від смерті — загину,
Хто жертву Христову за викуп прийняв.

Бо в тім Божа воля, щоб вічне спасіння
Народи всі мали із Спасових рук;
В життю щоб не мали тяжкого терпіння,
Ні лиха, недолі, страхіття ні мук.

Послухайте слово мое, добре люди,
Хоч коротко все те я вам розповів;
Прийміть все у серце, і добре вам буде,
Сам Бог розповісти це повелів.

У Богі лиш ваша вся поміч, надія;
І радість, і спокій, і вічне життя!
Дарує Він людям спасіння в Христі,
І дасть вам на небі блаженне буття!

Вересень, 1960.

Г Е Й, С Т О Р О Ж Е !

«Стороже! яка пора ночі?» (Іс. 21:11).

Гей, стороже! Скажи-но, яка пора ночі?
Гей, стороже! Скажи-но, яка пора ночі?

Відказує сторож: «Поранок надходить,
Та ніч ще для тих, хто у темряві бродить.

Коли ж вам так пильно, — скоріш
обертайтеся,
До Світла, до Світла ідіть, поспішайтесь!

Чого вам у темряві вічно ходити,
Коли в Божім Світлі ви можете жити?

Поки вам ще Світло Господь посилає,
Спасіння дорогу святу відкриває —

Покиньте скоріше духовну темряву
І в Світлі шукайте Господню славу!

Вам сонце засяє з високого неба,
Господь вам подасть, що вам тільки
потреба.

Щоб в радості ви проживали на світі,
Світили, мов зорі, в небесній блакиті.

Чи чуєте голос? Господь закликає,
Вас дітьми Своїми вчинить Він бажає...

Прийміть ви той заклик в покорі сердець,
І вашим блуканням надійде кінець!

К О Л И ...

Коли душа вже не тремтить,
Коли огонь в ній не горить,
І любов там не палає, —
То чи ж можем говорити,
Що Христос в ній пробуває?

Лише коли душа тремтить,
І коли серце, мов горить,
І любов вогнем палає,
Тоді ми можем говорити,
Що Христос в нас пробуває!

ЧОМУ НАРІКАЄ ЛЮДИНА ?

(Плач Єрем. 3:39-44)

Чому ж нарікає живучи людина?
Нехай нарікає на власні гріхи...
Нехай же не чинить, чого не повинна...
Нехай свої змінить широкі шляхи!

Навернеться зараз до Господа свого,
Що в небі сидить на престолі святім;
І серце і руки хай здійме до Нього,
Щоб Бог їй простив в милосердю Своїм.

І хмару гріхів, що мов мур той високий,
Між нею і Богом віками стоять,
Хай знищить Господь і в любові глибокій,
Хай рани смертельні у серці згойть.

Вересень, 1960.

ЯК В СВІТІ ПРАВЕДНІ ПАНУЮТЬ ...

(Прил. Сол. 29:2)

Як в світі праведні панують,
То люди весело живуть,
І пісню Богові святую
Співають і дари дають.

Коли безбожні запанують,
То стогнути люди у біді,
А ті правителі не чують,
Немає правди в їх суді.

Бо праведні у справи бідних
Вникають в щирості своїй;
Безбожним щирість невигідна,
В них гордість в мудрості лихій.

Як праведні питаютъ Бога
І слухаютъ Його наук,
В безбожних крученя дорога, —
Безбожник наче той павук.

Плете безбожний свої сіті,
Щоби невинного спіймати;
То ж горе людям жити в світі,
Коли він стане панувати.

Він сіє всюди лихо й горе,
І замісць правди — всюди гріх;
Він крові проливає море,
А в серці в нього лихий сміх.

Але Господь наш справедливий,
Не вік безбожним панувати;
Господь в любові милостивий,
Щоби невинних рятувати.

І Він з любов'ю закликає,
Щоб грішники до Нього йшли,
Хто все в неволі знемагає,
Щоб в Ньому спокій-мир знайшли.

Тому почуйте голос, люди,
Спішіть до Господа Творця.
Блаженний той повіки буде,
Кому Бог буде за Отця.

Жовтень, 1960.

« 1 Ів. 2:8 »

Зникає темрява духовна,
Вже Світло Правди світить нам;
А в серці радість невимовна,
Яку Господь дає нам Сам.

Тому я Бога величаю,
І за Його любов святу,
Пісні хваління я співаю
І славлю Тройцю Пресвяту.

Лютий, 1961.

ЧОГО Я ПЛАЧУ? (Іс. 22:4; і Єрем. 9:1 і 17)

Чого це я плачу і гірко ридаю,
І очі мої потемніли від сліз?
Я тяжко сумую і тяжко зітхаю,
Коли про недолю я рідного Краю,
Ось, тут, в цій далекій чужині згадаю,
І лихо нестерпне, що він переніс.

О, хто дав би воду на голову мою,
Хто дав би очам моїм сліз джерело?
Я день і ніч плакав би, літом, зимою,
Над долею моого народу важкою,
Яка не дає йому миру й спокою,
То може б від серця мені відлягло.

І може б я випросив прощення в Бога
Для Краю моого за його гріхи...
І інша для нього відкрилась дорога,
В покорі б він слухався Господа свого,
Зазнав би він, врешті, блаженства святого,
І вік би для нього минувся лихий.

Хто ж любить свій Край, він зі мною голосить,
Щоб голос до неба, до Бога дійшов.
Зі мною хай ласки і прощення просить,
Бо він настраждався в життю своїм досить,
Щоб Божа спасла його вічна любов!

Жовтень, 1960.

ЖИВЕ МІЙ СПАСИТЕЛЬ

*«Я знаю — Відкупитель мій
живе ...» (Іов. 19:25).*

Я знаю, я знаю — живе мій Спаситель,
Я страху не маю, — Бог мій Визволитель.
Від смерті врятує Він душу мою,
І прийме мене Він у славу Свою.

Аж серце радіє, коли це згадаю,
І в радості Богові пісню співаю,
І в ширій любові я прагну для всіх,
В надії на Бога, блажених тих втіх.

Тому маю сміливість всіх закликати,
До Бога в покорі сердець поспішати:
«Приймайте спасіння, приймайте Христа,
Бо в тому Отцева є воля свята!»

О, Отче Небесний! О, Боже любови!
Ти нас обмиваєш в Ісусовій крові,
Також одягаєш у святість Свою,
Приймаєш навіки у славу Твою.

Хай буде ім'я Твоє благословенне,
За те, що Ти вдіяв в любові для мене.
Молю Тебе: многим ще, многим вчини,
Були щоб для Тебе як діти вони.

Хай пісню любови вони заспівають,
Як ангели в небі, Тебе величають.
Нехай прославляють Тебе в цім житті,
І будуть для Тебе покірні й святі.

ХТО ТИ?

(Іс. 45:9; Рим. 9:20)

Хто ти є чоловік, що змагаєшся з Богом,
Що не хочеш в покорі до Нього прийти?
Що тримає тебе за небесним порогом,
І чому ти до неба не хочеш звійти?

Ти замкнув своє наглухо серце лукаве,
І не хочеш прийняти слів Божих святих...
Не змагаєш в житті ти до Божої слави,
І Господнім шляхом ти не хочеш іти.

Ти кривими дорогами йдеш в світі цьому,
І блукаєш, немов би заблудша вівця;
Не шукаєш доріг до небесного дому,
Не спішиш ти в обійми свого Отця.

Схаменись, навернися скоріше до Бога,
І в сердечній покорі впади перед Ним;
Він покаже тобі до спасіння дорогу, —
Примириєшся скоріше зі своїм Творцем!

Листопад, 1960.

О, СЛУХАЙТЕ ЛЮДИ ...

О, слухайте люди, Господь промовляє,
О, слухайте Слово Його!
Дороги спасіння Він нас научає,
Веде нас до Царства Свого!

Тому пригортайтесь до Нього в любові,
Покайтесь в своїх гріхах!
Він радість, блаженство приверне вам знову,
Відніме загибелі страх.

У Царство Небесне відкрита дорога,
Шукайте скоріше її,
Поки ще є час, і поки ще є змога,
Поки ще на цій ми землі.

Бо Слово Своє наши Господь посилає,
Щоб ми розуміли все те,
Чого Він в любові для всіх нас бажає...
Читайте Писання Святе!

Бо в ньому є мудрість і Божа в нім сила,
І в ньому спасіння мета,
Що нас визволяють від смерті й могили,
І Божа в нім воля свята.

Читайте постійно те Слово Господнє,
І в своїх серцях бережіть;
Та не відкладайте, почніть вже сьогодні,
І понад усе, полюбіть.

І буде щедроти Бог вам посылати,
І спокій і радість в житті.
Ви будете Богові пісню співати,
Як ангели в небі святі!

В К О Г О ?..

(Прип. Сол. 23:29-32)

В кого зойки? В кого стогін?
В кого сварка день-у-день?
В кого голод, горе, холод,
І хто ранить без причин?

В кого очі точать слізози,
Від запалення горять?
В хаті вбогість, діти босі,
Під лахміттям-дрантям сплять?

В кого жінка з синяками,
Журиться так цілі дні;
Дигя тулилась до мами:
«Мамо, істи дай мені!»

Отаке життя в родині,
В тій, де батько любить пить.
А багато тих, що нині
Без вина не можуть жити.

Люблять в чарку заглядати,
Як іскриться в ній вино.
Того їм не зміркувати,
Як зрадливе є воно.

Спочатку так мило й любо
Серце й душу веселити,
Та приносить потім згубу:
Мов та гадина жалить.

І отрути в серце пустить, —
Розум, пам'ять нищить гості,
І виснаджує і сушить.
Спричиняє скору смерть.

Схаменіться ви, що ласі
Зазирати все в кубок,
Шо вас вабить в кожнім часі
Ще й відвідати пинок.

І туди свій заробіток
Несете ви в глупоті,
А до жінки і до діток,
Ви звірі мовлюті ті.

А Христос вас широ любить,
Він за вас віддав життя.
Він врятує вас від згуби,
Як прийдете з каїттям!

ПІСНЯ БОГОВІ

«*Співайте для Господа пісню нову,
бо Він чуда вчинив!*» (Пс. 98:1).

О, Господи Боже, Небесний Владико,
Твое милосердя для нас є велике;
Любов'ю Твою Ти нас зогріваєш,
До вічного Царства Твого закликаєш.

Твій голос є любий, солодкеє Слово, —
Його при творенню поклав Ти в основу;
Життя було в Ньому і буде повіки,
І Світло для світу, і вод чисті ріки.

І дихання овіже для шаших грудей,
Пристанніце в бурі для бідних людей;
Блаженна надія у Ньому для нас, —
Ти нас із неволі смертельної спас.

О, дай нам покору у напі серця,
Щоб линуть в любові до Тебе — Отця;
І вічно щоб бачити славу Твою...
Почуй, о Владико, цю пісню мою!

«З Приповісток Соломонових»

Премудрість з розумом перебуває, —
Тому то Бог у нас шукає
Розважного знання.
Хто страх Господній в своїм серці має,
Того Він мудрістю сповняє
Святого пізнання!

Б Е З Б О Ж Н И К А М

Сказав нерозумний, що Бога немає,
І в серці лукаві думки він снує,
І світ він лукавством своїм обгортает,
В життю до обридливих вчинків змагає,
Та впerto він ширить невірство своє.

О ти, нерозумний, спинись на хвилину, —
Подумай, звідкіль ти отримав життя?
Чому так уперто ти йдеш до загину...
Чому ти спасіння дорогу відкинув?..
Чому в твоїм серці нема каяття?..

Ти хліб споживаєш і свою утробу
Сповняєш дарами, що Бог створив, —
Й замісто подяки лукавство і злобу
Плекаєш у серці страшну цю хворобу, —
І кажеш: «Його не було, хто мене створив».

Безумний, безумний! Спинись, спамятайся!
Вернися в покорі до Бога Творця!
В своїх беззаконнях ти широко покайся,
В невірстві своїм перед Богом признайся,
Вернися в обійми свого Отця!

Він з довготерпінням тебе виглядає, —
Послухай, — почуєш ти поклик святий...
Він руки до тебе Свої простягає,
В обійми тебе пригорнути бажає!..
Скорій поспішайся, до Нього — скорій!

І мудрістю Бог твое серце освятить,
І радістю душу твою звеселить, —
Ти будеш до Божої слави змагати,
Щоб пісню хваління повіки співати
І Бога святою любов'ю любити.

Липень, 1961.

В ДУХОВНІЙ ТЕМРЯВІ

В духовній темряві блукає
Народ, якого Бог створив, —
Бо він Творця свого не знає...
Лукавий — розум затемнив.

І він байдужий в отупінню
Верстає свій життєвий шлях,
Й того немає розуміння,
Який його чекає жах.

Широкий шлях в загибель вічну
Провадить всіх, хто ним іде;
І ним народ іде одвічно, —
Вузької стежки не знайде.

Засліплені він має очі,
Тому блукає все життя,
Немов той п'янний в щъми ноці,
І не шукає каяття.

Бо заткнені він має вуха,
Й не чув голосу Творця,
Що все лунає, Святым Духом,
Бо затверділі всі серця.

А я болію все душою,
Сповняє серце мое жаль...
Нема душі моїй спокою,
Коли свій зір скерую в даль.

І думаю, — куди змагає
Народ мій, йлучи цим піляхом?..
Доля яка його чекає,
Коли не зірве він з цім злом?

Я прагну світ щоб скаменувся
На цім своїм страшнім шляху.
Й до Господа щоб навернувся
В покорі і святім страху.

ВІД ЗАГИБЕЛІ ДО ЖИТТЯ

В гріховній безодні роками валявся,
І не відчував на собі я того;
Не знаю, про що я в життю цім змагався,
Не знаю, на що я умом покладався,
І віру я мав, що осягну свого.

Нічого тепер пригадати не в силі,
Про всі ті ідеї в літа молоді;
Усе, мов в тумані, як в темній могилі,
І ні однієї блаженної хвилі,
Тепер не згадаю, хоть — жив я тоді.

Але ж, чи правдиво — життям це назвати,
Коли чоловік його лиш змарнував?
Ніякої користі людям не давши,
Ані для своєї душі не придбавши,
І гірше над все, що він Бога не знав.

Лиш чув я про Нього, і то не багато,
Не знов я ні Правди, ні Волі Його;
Лиш дещо казали і батько і мати,
Та в школі ще трохи учили, щоб знати,
Лиш знати, хоч трохи, і досить того.

Але не навчили мене розуміти,
Й глибоко прийняти у серце своє;
До Бога душою не вчили стреміти,
Як линуть до батька покірливі діти...
Отак-то життя формувалось мое.

Й не дивно, що вік свій прожив я в темряві,
Блукав у життю, мов заблудша вівця;
Змагав лиш у мріях до людської слави,
Не знов, що ті слави зрадливі, лукаві,
Не знов, що правдива є слава в Отця.

Та Бог, понад всякє людське розуміння,
Явив мені Свою святую любов;
Вказав мені ніжно Дорогу Спасіння,
Вказав на Христові муки й терпіння,
Вказав, що за мене пролив Христос кров.

О, Боже! Навіки будь благословенний,
За Твою безмежну до мене любов;
За те, що вчинив Ти на старість для мене:
По волі Твоїй, я від смерті спасений, —
Христос на хресті й мою смерть поборов.

Навчи ж мене, Боже, подяку складати
Тобі, за те все, що вчинив Ти мені;
Й навчи, ще за багатьох молити-благати,
Щоб з ними я міг Тобі вічно співати
Подяки і слави-хваління пісні!

(Матв. 26:41)

Пильнуйте й моліться, брати мої любі, —
Христос так навчає, не я;
Щоб вам врятуватись від смерті та згуби,
Щоб мати надію на вічне життя.
Бо часто буває, що дух хоч бадьорий,
Та немічне тіло у нас, —
У немічі тій знемагаемо скоро, —
Пильнуйте, щоб дух ваш не згас!
Пильнуйте й моліться, Христос впоминає,
У вашім безсилі Він нам помагає,

« Мар. 8:38 »

«Хто буде Мене соромитись
І слів не приймати Моїх,
А буде неправдою жити,
Чинити прихованій гріх,

Того Людський Син посорошить,
Як прийде у славі Отця,
Від Себе їх геть відсторонить,
Від Свого святого лиця».

Нехай же оця осторога
Вам буде на користь усім,
Щоб знали, яка є Дорога
В небесний Божий дім!

Липень, 1961.

ЩО Ж є ЛЮДИНА ?

(Псалом 8-й)

О, Господи, величний Боже!
Ти всесвіт Словом створив;
І хто з творінь збегнути може,
Як все премудро Ти вчинив?

І землю й місяць, небо й зорі,
Усе привів Ти до буття;
І в небі ангельські хори,
А на землі створив життя...

І все Ти Духом оживляєш,
Закон в основу Ти поклав;
В любові все благословляєш,
Що з небуття в буття підняв.

Й коли про все те розважаю,
Мене проймає дивний страх:
Що ж є людина?.. (Я не знаю...)
Супроти Тебе в небесах?

Вона лише, як порошінка,
Як крапля в морі... Як ніщо...
Життя її — одна хвилинка;
Живе, — й не зна — життя є що?

Однаке Ти не забиваєш
Її на цій Твоїй землі;
Всіма дарами наділяєш,
Володарем вчинив її.

Але... але... о, Боже милий!
Що ж в дійсності людина є?
Що з ранніх літ і до могили
Марнує лиш життя своє?

О, Господи! Прости, помилуй!
Навчи нас, щоб Тебе пізнать,
Що Ти наш Бог Творець. Дай силу,
Щоб горде «Я» своє зламать!

Хай стане люд перед Тобою,
Покаетися в гріхах своїх,
І заповіді зна Твої,
І слів навчається святих.

ТУГА ДІТЕЙ БОЖИХ

«У них бог віку цього осліпив був розум невіруючих, щоб для них не засяло світло Євангелії слави Христа, а Він — образ Божий» (2 Кор.4:4).

Яке то спустошення в людських серцях
Учинив бог віку цього!
Ступило людство на загиблі шлях
І не відчуває того.

Не чує й не знає, куди воно йде,
Не бачить на цьому шляху,
Який-то кінець цьому всьому буде,
В розpacії й великим жаху.

Коли б то пізнали, коли б то відчули,
Чи ж би не спинились ураз?
Коли б то нарешті ту Правду збагнули,
Що чули про неї не раз...

Ту Правду, якою Господь промовляє
І навчає всіх нас, —
Якою людство від загину спасає,
В безмежній любові, наш Спас...

Тоді б не тужили всі Божі діти,
І радість сповняла б серця;
Блаженство і спокій були б на цім світі,
Всі спасили б Бога Творця.

О Боже, прийми напу тугу й зітхання
До Тебе, — за грішний цей світ,
Відкрий людям очі і дай їм пізнання,
Здійми із них темряви гніт.

Хай Добра Новина їм світлом засяє,
Нехай всі пізнають Христа;
До слави Твоєї хай світ цей змагає,
Бо воля Твоя в тім свята!

Серпень, 1961.

ВІР В БОГА і БОГОВІ

«Чи віруєш ти, що Бог один?
Добре робиш! Та й демони віру-
ють і тримтять» (Як. 2:19).

Ти віруєш, що Бог єдиний?
То добре робиш ти в цю мить;
Та й демон кожної хвилини
І вірить, і в страху тримтить.
Бо мало вірити, що Бог є,
Ще треба й вірити Йому;
Слова Його прийміть у серце
І прийме вас Він, як Хому...

У тих словах життя й спасіння,
Яке Господь дає усім...
Також, в словах тих — повеління,
Прийти й скориться перед Ним.

Господь лише покірних любить,
Немов Отець Своїх дітей;
Він нас утішить, приголубить
В безмежній милості Своїй.

Вересень, 1961.

В Е Л И Ч А Н Н Я

Великий і славний Господь в небесах,
І дивний в творінню, сильний в чудесах;
Безмежний в любові, у Правді Святий,
Він — мудрість у Слові і Вічний Спокій!

Тому мое серце до Нього летить,
Щоб з Ним пробувати у кожну мить;
Від Нього черпати дари-благодать,
Подяку і славу Йому віддавати!

Червень, 1961.

ХТО ХОЧЕ СЛУХАТИ — СЛУХАЙ!

«Так говорить Господь Бог! Хто хоче слухати — слухай, а хто не хоче слухати, нехай не слухає; вони ж бо дом ворохобний»
(Езек. 3:27).

Хоч і лунає голос Божий
І закликає він усіх, —
Його не кожний чути може,
Кого тяжкий полонить гріх.

Багато ж і таких, що чують,
Але до серця не беруть;
І Правду Божу і святую,
Не хочуть в ширості збагнути.

Бо ширості у них немає,
Лиш ворохобність у серцях;
Про них Господь так промовляє
В повищі сказаних словах.

«Із Псалма 15-го»

О, Господи, хто може пробувати
З Тобою у Твоїм шатрі?
Хто ж може вічно домувати
Там, на святій Твоїй горі?

Той хто у невинності лиш завжди ходить,
І чинить праведні діла,
І правду в серці він говорить,
Не спричиняє людям зла.

А язиком не обмовляє,
Не кривдить близнього свого,
Ніколи він не ображає,
Достоєн той шатра Твого.

Липень, 1961.

СІЯЧ

(Мат. 13:3-9; Лук. 8:5-8)

Ось вийшов сіяч раз у поле і сіяв,
А вітер зернятка ті всюди розвіяв:

Одні при дорозі упали, й часами,
Прохожій люди топтали ногами.

I штахи також зі степів налітали
I тії зернятка повидзьобували.

А інші на ґрунт кам'янистий упали,
Землі подостатком для себе не мали,

I посходили трохи, як сонце пригріло,
Слабенькі стеблинки ті геть посушило.

Ще інші між терен попало зерно,
Та в дикій тернині завмерло воно.

Даремно дощі ті зернятка кропили,
Вітри прохолодою ниву ту били,

Роки за роками все йдуть, проминають,
А люди з тих зерен користі не мають.

Лиш котрі на землю хорошу упали,
Ті рясно на ній все росли-виростали.
I в час, коли живо настане, то знай, —
Стократний вони принесуть урожай.
Поглянь, як лани тії вітер хвилює!..
А хто має ухо, щоб чути, — хай чус!

«Мат. 11:12»

Хто Царство силою амагає,
Надію добрую той має
Здобуту його собі.

Хто сил своїх не прикладає,
Той без надії загибає
В тяжкій біді й журбі.

ПСАЛОМ ХВАЛІННЯ

Тобі, у славі незбагненій,
Хвалу співають небеса;
А ми, гріхами полонені,
Твої лиш бачим чудеса.

Найбільше ж чудо — Дар Спасіння,
Яке в Христі вчинив Ти нам;
Тому і ми пісні хваління
Вторити прагнем небесам.

То ж, дай нам здібність, Боже милій,
У напів немічні уста,
Усе життя, аж до могили,
Щоб пісня линула свята.

Коли ж покличеш нас до Себе,
У славу вічну небес,
Повік співати будем для Тебе
В Країні радості й чудес!

НА ЗУСТРІЧ ГОСПОДНЮ

(1 Сол. 4:15-17)

Час поспіша, зближається година,
Коли усі ми, як одна родина,
Зустрінем в хмарі Господа Христа.

Він явиться в красі, і славі й силі;
І встануть перше ті, що у могилі,
Як Божа затрубить труба свята.

А потім ті, що ще живуть на світі,
Всі ті, що будуть вірні Божі діти,
Всі переміняться в єдину мить;

І будуть схоплені разом на хмари,
Щоб з Господом зустрітися в просторі,
І так повіки-вічні бути з Ним.

Вересень, 1961.

Клич, щоб навернулись!

«*Клич грімко, не вдергуйсь, піднеси голос твій, як труба, і вкажи Мойому люду беззаконня його, і дому Яковому всі гріхи його»*

(Іс. л8:1).

О, клич ти сильно, не вагайся,
Трубою голос хай звучить,
Щоб люд цей встав, опам'ятився,
Куди він так в гріхах біжить?

Кричи відважно і не бійся,
На їх ненависть не дивись;
На Божу поміч лиш надійся,
Так, як Ісаїя колись!

Кричи їм в уші, хай почують;
Хай вернуться із каїттям,
І Правду Божу, Святую,
Хай приймуть в серце для життя!

Хай спиняться в своїй дорозі,
Якою у загибелль йдуть;
Спасіння знайдуть хай у Богі,
В спокою й радості живуть.

І пісню Богові святую
Нехай співають їх уста...
Скажи, скажи їм Правду тую,
Бо воля Божа в тім свята!

Вересень, 1961.

«Ісаї 5:20-21»

Горе тим, що все лукаве
Добрим величають;
Добре — злім, а морок — світлом,
Світло ж мороком вважають.
Що гірке — у них солодке,
А солодке — гіркота;
Що в своїх очах є мудрі,
Але в серці — глупота.

НЕ ХВАЛИСЬ

(Як. 2:14)

Ти хвалишся, що віру маєш, —
А в чим ти її виявляєш?..
Чи є свята любов у тебе
До Господа землі і неба?..

Ось, голос Божий все лунає,
В Свій дім тебе Бог закликає;
Чому ж не йдеш, не поспішаєш,
І поклику ти не приймаєш?

Щоб міг ти вірою хвалитися,
Ти мусиш Богові скориться;
І з каяттям прийти до Нього,
До Господа і Спаса свого.

Й тоді хвалитися ще не можеш,
Бо це у Господа — негоже;
Лиши маєш бути, як негідний раб,
Що волю пана виконати рад.

МОЯ ЛІРА

Як тужно моя ліра
Співає — голосить,
І серця моого пісню
До неба підносить.

Як тужно моя ліра
Віщує — співає,
І всіх людей до Бога
Вона закликає.

Як тужно моя ліра
Сумує — ридав,
Коли в людей бажання
До Бога немає.

Голосить моя ліра
І не змовкає,
Та вістку про спасіння
У світі звіщає.

Христені, 1961.

НАВЧИСЯ ВІД БОГА

Своєю мудрістю ти не хвалися,
Бо людська мудрість — в Бога глупота;
А краще в Бога мудрості начися,
Бо Ісуса мудрість вірна і свята.

Бог мудрістю Своєю нас навчає
Пізнать до нас святу Його любов,
Як від загибелі Він нас спасає,
Через святу, Христом пролиту, кров.

Бо раді нашого від мук спасіння,
Зійшов Син Божий в цей гріховний світ,
Щоб через муки, смерть і воскресіння,
Вчинити людям Новий Заповіт.

І нас звільнить від осуду й прокляття,
Від смерті вічної нас врятувати;
І нам відкрить період благодаті,
Щоби спасіння ми могли придбати.

Й тепер в любові всіх Бог закликав,
Йому принести щире каєття,
Бо Він спасти від смерти нас бажає,
І дарувати нам вічне життя.

«Ів. 1:3-5»

Усе в Христі, з Христом і для Христа
Сотворено у світі цім,
В тім воля Господа свята,
Щоби життя і світло було в Нім.
І все, що до життя потрібне є,
Господь у милості Своїй,
Рукою щедрою нам подає
І посилає нам спокій.

Липень, 1961

НЕ ХАЙ Я ПЛАЧУ ...

«Тим я й кажу: Зоставте мене, нехай гірко плачу! Не силуйтесь, мене розважати з поводу, що збурена дочка моого народу» (Іс. 22:4).

Зоставте мене ви, хай гірко я плачу,
І не намагайтесь втішати мене;
Бо мого народу загибель я бачу...
О, кара його за гріхи не мине!..

Він Бога забув і своїми шляхами,
В гріяхах й беззаконнях невпинно іде;
Немов той сліпець на край пропасті-ямі,
Стає і не чує, що зараз впаде.

Ось, день бо Господній уже наступає,
І гніву Господнього близький вже час;
І помсти святої огнь запалає, —
Але, ще Господь попереджує нас:

«До Мене верніться, — прийміте спасіння
Краї всі земні, бо лиш Я — Господь Бог,
Що всіх визволяє з неволі терпіння,
Нужди і нещастя й загину тривог!»

Та люд обернувся плечима до Бога;
Не хоче звернути до Нього лицем...
І серце мое наповняє тривога, —
Я в смутку сльозами вмиваюсь тихцем.

Як мало є тих серед мого народу,
Що Слово Господнє прийняли в серця;
Як мало є тих, що те Слово, мов воду
Живую, черпають для свого життя.

Аж сум огортає, коли порівняю
Малу ту частину народу мого,
Яка до спасіння в покорі змагає, —
Христа, що прийняла за Спаса свого!

СЛІПИЙ ЛІРНИК

«*Буду славити Господа всім серцем моїм на раді праведних і на зборах»*
(Псалом 111:1).

На ярмарку, в товщі, і в галасі та метушні,
Сидів старий сліпець убогий,
І ліру він держав, а звуки ніжні та сумні
Несли пісні хвали до Бога.

Співав старий, а пісня тужно голосила,
Про суд страшний, що йде на світ;
І наче всіх людей благала і просила
Згадати Божий Заповіт.

А пальці струн з третінням ніжно доторкалися,
Неслася пісня в шир і в даль;
Струмками сльози із очей сліпих спливали,
І серця виливали жаль...

А що ж народ? Кругом він метушиться,
Часом пристане хтось на мить;
Послухає, пожуриться, і знов всміхнеться,
Й до свого діла поспішить.

І як Іван Предтеча кликав у пустині,
На ярмарку співав сліпець;
А хтось часом подав старому «милостиню»...
І всьому був такий кінець.

Чому ж не слухали старого всі ті люди,
А метушилися кругом?..
Чом не розносили ту вістку всюди,
Що стануть всі перед Судом?

Вони були глухі, серця в них затверділі,
Й не здатні добреє сприймати;
Вони не знали і не розуміли,
Що значить — Божа благодать.

Не знали Бога, ні Його святих Законів,
Що оснував на них життя;
Хотя часами в своїх молитвах поклонів
Складали без числа й пуття.

Вони лише релігію творили мертву,
Бо в дусі мертвії були;
І хоті свічки святым приносили у жертву, —
Святі спасти їх не могли.

Тому, в духовній темряві вони повиті,
Мов вівиці ті, без пастуха,
Спішать в погибіль вічну мов несамовиті,
Йдучи дорогою гріха.

А лірник той, хоч мав сліпі тілесні очі,
Дорогу вічності знайшов,
І кликав всіх на неї з темряви півночі,
Бо Сонця Світ уже зійшов.

Жовтень, 1961.

МОЛИТВА ЗА БЛИЖНІХ

Навчи мене, Боже, щоб вістку спасіння
Умів я звіщати для бідних людей;
Подай мені мудрість, і сили й терпіння,
Щоб стукати людям до серця дверей.

А також, коли я приходжу в смиренню,
Й молитву до Тебе заношу за них,
Навчай їх шукати Дорогу Спасіння,
Навчи, як назавжди покинути гріх.

Навчи, щоби Правду Святу пізнали,
Покору Ім дай в їх убогі серця;
Щоб завжди ім'я Твое благословляли;
Дітьми Тобі були, — Ти Ім за Отця!

Вересень, 1961.

« Прип. Сол. 28:9 »

Хто ухо своє відхиляє,
Щоби не почути Божих слів,
Той кару на себе стягає,
Того не мине Божий гнів.

А ТЕ ПЕР?..

Багато лірників у світі цім співає,
І славлять піснею Творця;
Багато побіч них проходить — проминає,
Їм не цікава пісня ця.

Але прийде колись той час і пригадають,
Та буде піано вже для них;
В страху великом заголосять — заридають,
Що голос заклику затих.

Тому, кого ще голос Божий закликає,
Нехай одізветься в ту мить,
І від загибелі спасіння хай приймає,
Щоби по віки з Богом жити.

РАДІСТЬ СПАСІННЯ

Твоїм я спасінням радію, мій Боже
І славлю Тебе за святую любов;
Ніхто твої радості вкрасти не зможе,
Що Ти і за мене пролив Свою кров.

І славлю Тебе я піснями хваління,
І спів мій підноситься ген, до небес;
Усіх, що прийняли від смерті спасіння,
Введеш Ти в країну спокою й чудес!

До твої країни душою я лину,
Й чекаю, коли та хвилина прийде,
Коли Тебе в славі на хмарах зустріну,
Коли Твоє Царство повіки буде!

ВІРНИЙ БОГ

Вірний є Бог в обітницях Своїх,
Які посилає для вірних дітей;
Він у любові прощає нам гріх,
І в слові Свою незмінний, святий!

То ж поспішаймо до Нього, як слід,
В покорі сердець ми гріхи принесім;
Здійме Він з нас суду вічного гніт,
Відчинить нам двері в небесний Свій дім.

РАДІЙ, ДУШЕ МОЯ

Радій і блаженствуй душе моя в Бозі,
І дякуй Йому за спасіння Його;
Хоч часто буваєш в безсилі й знемозі,
Тебе Він провадить до дому Свого!

Віддай Йому славу, подяку й хваління,
За те, що тебе Він аж так полюбив,
Що в Сині Своїму для тебе спасіння
Вчинив і з гріхів Його кров'ю обмив.

Січень, 1962.

МІЙ ХРИСТОС

Христос — мій Пастир і Учитель,
А я, лише як овечка та;
Він мій Господь, Він мій Спаситель;
Дорога в вічність в Нім свята.

І Він мене провадить нею
До чистих вод і на луги;
Також любовлю Своєю
Мене обводить навкруги.

Неначе муром захищає
Від усякого в цім світі зла;
І з мене ока не спускає,
Щоб не покрила мене мгла.

Щоб не блукав я більш в темряві, —
Він світло дав мені Своє,
І мудрістю в Святому Слові,
Він серце сповнює мое;

Щоби я вмів в цім світі жити,
І днів своїх не марнувати;
І Господа Творця хвалити,
Йому пісні — псалми співати.

Березень, 1962.

ЛЮБЛЮ Я ЗВІЩАТИ

(1 Кор. 9:16)

Люблю я звіщати про Боже спасіння,
Люблю повідати про Божу любов;
Як Син Божий в муках великих терпіннях
За наші провини пролив Свою кров.

Велике вчинив нам Господь у любові;
Ми розумом того не можем злагнути;
Гріхи наші змив Він в Ісусовій крові,
І Духа Святого дав в серце печать.

І Духом ми сталися Божії діти,
А Бог нам усім є Небесний Отець;
І в Божому домі ми будем сидіти,
Коли цій мандрівці вже приде кінець.

Люблю я звіщати, щоб люди почули,
І спрагу одержавши в свої серця,
До Бога в покаянню щирім вернули,
Як блудні сини до свого Отця.

Бо Він їх чекає із довготерпінням,
І руки Свої простягає до них,
Бо прагне подати їм Своє спасіння,
Христовою кров'ю змити їх гріх.

Також, я моління до Бога започу,
Благаю за рідних, за близкіх, друзів,
Щоб очі відкрив їм, я Господа прошу,
Спасіння дорогою Сам їх повів.

І смілість щоб дав їм уста відкривати
І каятись щиро в гріхах перед Ним;
Подяку і славу Йому віддавати,
В покорі ходить перед Богом Святым.

Лютий, 1962.

ПЕРЕСПІВИ

1

Чи є що краще в цьому світі,
Як серце мудрістю сповніть;
І до висот усе стреміти,
Де сяє Божа благодать?..

Чи є що краще в цьому світі,
Як ім'я Боже прославлять;
Завжди у Господі радіти,
Пісні для Господа співати!..

Тому, свівайте, Божі діти,
Пісні хваління для Творця;
І в світі цьому всім вістіте
Ім'я Небесного Отця.

2

Пізнайте Бога і скоріться
Шароди многі перед Ним;
І в марноті не суетіться,
Живіть усі життям святым.

Бо в тому є Господня воля, —
І закликає Він усіх,
Кого гнітить страшна неволя,
І до загибелі провадить гріх.

Щоби до Нього навернулись
В покорі й щирім каяттю;
В спасіння одіж зодягнулись,
І вірними були в життю.

3

Я прагну Богові складати
Подяку за Його любов, —
Що Син прийшов, щоб постраждати
Й за нас пролити Свою кров.

І нас від осуду звільнити,
Спасти для вічного життя;
І двері раю нам відкрити,
Щоб нас вернути до буття.

Нехай буде Благословенний
Господь, Владика і Творець;
Хай скаже кожний, хто спасений:
«Мій Бог — Спаситель і Отець!»

МОЯ СПОВІДЬ

«Нехай будуть по волі Твоїй
слова уст моїх, а думки моого
серця — перед обличчям Твоїм,
Господи, скеле моя й Спасите-
ло мій!» (Псалом 19:15).

Я — бідний грішник, потребую
Тебе, мій Спасе, кожний час;
Ти в праведність Свою святую
Ласкаво зодягаєш нас.

Щоб я не був нагий і голий,
Ти святість дай мені Твою;
Щоб я не був духовно кволий,
Влий в серце мудрість Ти Свою.

І сил подай, і розуміння
Тебе, як Господа Творця;
Бо я Твое слабе творіння, —
О, будь зо мною до кінця!

Бо Ти багатий, а я бідний,
Моє багацтво лиш в Тобі;
Життя Ти твориш, я ж безплідний,
Без Тебе в смутку і в журбі.

Тому до Тебе прибігаю,
Я кожний день і в кожну мить;
В Тобі потіху й радість маю,
З Тобою милю й любо жити.

Навчи ж мене, мій Спасе милий,
Тебе любити й прославлять;
Всі дні мої аж до могили,
Тобі пісні хвали співати.

Коли ж прийдеш ізнов у слави,
Й підвімеш вірних до небес,
Щоб я вступити був у праві
В Країну радості й чудес!

Березень, 1962.

ЛЮБИЙ ХРИСТОС

Любий мій Христос Спаситель, —
Він за мене кару взяв;
Він мій вірний Відкупитель,
Бо за мене постраждав.

Він звільнив мене від муки,
Щоб я вічну радість мав;
І держить мене за руки;
Щоб в знемозі я не впав.

Він мене навчає в Слові,
Підкріпляє в боротьбі,
Бо в святій Своїй любові
Він придбав мене Собі.

Щоби я на Його полі
Також ще попрацював,
Тим, що ще в гріху неволі,
Волю Божу сповіщав.

ЛЮБЛЮ Я ХРИСТА

Люблю я Господа Христа,
Бо в Ньому вся життя мста;
У Ньому спокій, мир знайду,
І з Ним повіки жити буду.

Люблю я Господа Христа,
Бо в Ньому Правда вся свята;
Мені спасіння Він дає,
І Царство вічне Свое!

Люблю я Господа Христа;
Хвалу Йому мої уста
Співають кожний день і час,
За те, що Він так любить нас.

Він нам явив Свою любов, —
Пролив за нас святую кров,
Щоб нам спасіння вічне дати,
Спокій і радість — благодать!

ДУХ ЕВАНГЕЛЬСЬКИЙ ЖИВЕ

Було колись, та проминуло,
Було — про що людство забуло,
Як в ті, давно минулі дні,
Палали скрізь страшні огні,
Коли палили християн.

І не чужі, — не бусурмане,
Ніякі інші там погане,
А християнський таки Рим,
Прогрожував огнем усім,
Хто йшов у Євангелицький стан.

Чимало хоч людей спалили,
Євангельського Духа не спинили,
Він все вперед іде — шириться,
Не може він в путі спиниться,
Бо цілій світ — його мета.

Щоб інші ще у світі цьому,
Покинули кориться злому;
Прийняли Божу Правду в Слові,
Щоби в покорі та любові,
Ваяли спасіння з рук Христа,

Бо лише Один Христос спасає,
Синівством Божим наділяє;
Насліддя Він дає усім,
Хто лише скориться перед Ним,
Бо Божа воля в цім свята!

« В С Е М О Є — Т В О Є ! »

Навчи мене, мій Спасе любий,
Щоб все мое — було Твоє;
Ти врятував мене від згуби,
Життя за мене дав Своє.

I Ти купив мене ціною
Своєї смерти на хресті,
I кровію обмив святою
З гріхів, що я чинив в житті.

Я Твій увесь, Тобі служити
Я хочу все життя своє;
Тебе, як Господа хвалити,
Бо все Твое — також мое.

В Тобі життя я вічне маю,
Блаженство, радість і спокій;
З Тобою в небесах вітаю,
Де мій Отець і Бог Святий!

ПОМИЛУЙ НАС, БОЖЕ !
(Псалом 67-й)

Помилуй нас, Боже, в любові Твоїй,
І благослови нас в щедроті Своїй;
І Світлом лиця Свого нас Ти осаяй,
Дорогу спасіння піznати нам дай!

Нехай всі народи в покорі прийдуть,
І славу Тобі і хвалу віддадуть;
Спасіння хай приймуть з Твоєї руки;
Хай славлять ім'я Твое вічні віки!

Навчи нас по правді в життю цьому жити,
Діла милосердя й любови чинить;
Бо Ти любиш правду і праведний суд;
Хай всі племена за Тобою ідуть.

Земля хай радіє і щедрий свій плід
Дає її насищає увесь людський рід.
Хай благословіння Твої повсякчас
Дощем благодатним спливають на нас!

« Псалом 18:1-2 »

Люблю Тебе, Господи, сило моя,
Ти є моя скеля, — в ній скриюся я;
Мое Ти спасіння, і мій Ти є Бог, —
В Тобі знайду спокій в хвилині тривог.

Надію на Тебе я завжди кладу,
Бо захист у Тобі я вірний знайду;
Ти щит мій, і ним я закриюсь в бою,
Як ворог нападе на душу мою.

І ріг Ти моєго спасіння міцний,
І башта висока, — безпечний я в ній.
Тобі я подяку і славу даю,
За те, що спасаєш Ти душу мою!

Травень, 1962.

ВЕЛИЧНІСТЬ БОЖА І Я

О, Свята Величність Божа,
Неосяжна для людей;
Хто ж бо з нас збегнути може,
Як Величний Бог Святий!..

Всесвіт Він створив лише Словом;
Все в Своїх руках держить;
І в святій Своїй любові,
Доглядає кожну мить.

Божа Мудрість незбагнена, —
Нею передбачив Бог,
Все, що стало створене,
В часі Божих днів піствох.

Божа Сила незмірна, —
Може всесвіт потрясти;
О, Могутність нескрушима, —
Смерть перемагаєш Ти!

Божа Святість найчистіша,
Й тіні плями в Ній нема;
Правда в Ній як найпростіша,
Чистота лише сама.

А любов, — як незглибима
Є вона для нас слабих;
Мов огонь той — невгласима,
Огріває нас усіх.

Що ж тоді в я — питую,
Що про мене Бог Творець,
Так в Своїй любові дбає,
Наче про дитя отець?

Я ж — лише, як та пилинка,
Менше того, — як ніщо;
І життя мое — хвилинка;
То ж питало: Що я?.. Що?..

А про те, Господь вділяє
І для мене мудрість, час;
Він мене для Себе має,
І мене від смерті спас.

О, нехай благословенне
Буде в вік ім'я Його, —
Що споглянув Він на мене,
Мов на сина Своего.

І мене приготовляє
В вічну славу, в небеса;
Й розуміти научає
Дивні Божі чудеса!

Квітень, 1962.

НЕХАЙ ЗЕМЛЯ СПІВАЄ

Нехай уся земля співає,
Й підносить Богові хвалу!
Хай радість нам серця сповняє
Блаженство хай промінням сяє,
Хай темряви розгонить мглу!

Нехай співає все створіння
Пісні Творцеві в кожну мить;
О, люди, чуйте повеління:
Прийміть від Господа спасіння,
Щоб нам повіки вічні жити!

Щоб вічно в небі ми співали
Пісні хваління для Творця;
І честь і славу віддавали,
Та вічний спокій, радість мали
Ми в домі нашого Отця!

Квітень, 1962.

« Ісаї 12:2 »

Господь, — мій Бог, Він мій Спаситель,
Спасає душу Він мою;
Він мій Небесний Покровитель, —
Опіку дав мені Свою.

Тому я маю смілість в Ньому;
Він — моя сила в боротьбі;
Страху не маю я ні в чому,
Ані в недолі, ні в журбі.

Він серце радістю сповняє,
І пісню дав мені в уста;
В життю мене благословляє,
Бо воля в тім Його свята.

Душа моя радіє в Бозі,
І лине, лине до небес,
Там, де в небесному чертозі,
Є мій Господь, Творець чудес!

Травень, 1962.

« Ісалом 96:1-3 »

Співайте Богові, співайте,
Пісні хваління кожен час;
І славу й честь Йому віддайте
За те, що милує Він нас!

Хай пісня ллеться беззупинно
На славу Господа Творця;
Хваліте Господа щоденно, —
Хваліте, люди, без кінця!

Хай в небі ангели радіють, —
Співай Творцеві вся земля!
Нехай безбожники німіють, —
Співай, радій, душа моя!

Липень, 1962.

КОЛИ Б У СЕРЦІ СТРАХ ГОСПОДНІЙ

Коли б у серце страх Господній
Придбали люди в світі цім,
Не гинули б в гріхах безодні, —
Повсі-вики, та й по сьогодні,
Блаженство мали би в усім.

Бо страх цей — мудрості початок,
Покора й послух також в нім,
Спокою й радості задаток,
І всіх дарів земних достаток,
Що Бог їх прагне дати всім.

Коли б у серце страх Господній
Придбали люди в світі цім, —
Багато би з гріху безодні
Врятовані були б сьогодні
Бо воля Божа є у тім.

ПРЕМУДРІСТЬ БОЖА

(Прит. Сол. 8:1-6)

Премудрість Божа промовляє,
Премудрість Божа закликає,
На вулицях і на майданах,
До тих, що в темряви кайданах,
І в сліпоті, і глупоті,
Блукають, мов каліки ті.
Не знають Господа Святого,
Та свого Творця і Бога:
«Аж доки вам, невіжі, люба
Буде темрява, ніч і згуба?..
Аж доки в темряві ходити
Та вчинки темряви чинити
Будете ви?
О, схаменіться!
Й до Мене щиро наверніться;
Науку слухайте Мою, —
Прийміть Йї на радість свою.
І в Божій мудрості зростайте,
Подяку Богові складайте;
Вас Бог буде благословляти,
Свої дари вам посылати!»

ЛЮБОВ ДО РІДНОГО КРАЮ

(За М. Вороним)

Коли ти любиш Рідний Край, —
    То пам'ятай:

Не лестити, не потурати,
Не гладити по голові, —
Бо гнів Господній ти собі
На судний день будеш стягати!

Коли ти любиш Рідний Край, —
    То не змовкай!

Вкажи усі гріхи й провини...
Кричи ти, уст не замикай:
«Тому в неволі є наш край,
Що йде дорогою загину!»

Коли ти любиш Рідний Край, —
    Гори — палай!

Навчай з відвагою святою:
«Надія, Божі слова
Здобудуть нації права
І дні веселії, спокою!»

Коли ти любиш Рідний Край, —
    Молись — благай!

Поклич до Господа в покорі,
Щоб Він наругу всю спинив
І Світлом Правди просвітив,
Господь на поміч завжди скорий!

ШУКАЙТЕ ГОСПОДА!

«Шукайте Господа і силу Його,
шукайте пильно лицє Його!»
(Псалом 105:4).

Шукайте Господа, шукайте;
Шукайте кожен день і час!
Та знайте всі і пам'ятайте,
Що Він із неба бачить нас!

Він дивиться, куди ми йдемо,
Що чинимо в своїм житті;
Він бачить все, як ми живемо,
Йому відомі всі шуті!

ВЕЛИКИЙ ГОСПОДЬ НАШ

Великий Господь наш, Небесний Владика,
Велика могутність і сила Його;
І в мудості діло Він творить велике,
Що розумом нам не збагнути всього.

Ось, небо і землю, і всяке творіння,
Покликав Він Словом Своїм до буття;
І всесвіт безмежний — Його володіння,
І в Ньому є Світло для світу й життя.

Великий і Дивний Господь наш Небесний;
Його величують небес небеса;
Співають там ангелів хори чудесні,
І славить Його невимовна краса.

Серпень, 1962.

СЛАВА ТВОРЦЕВІ

Славлю я Творця і Бога,
Славлю я Отця моїого,
За любовь Його святу,
Милосердя й добробуту!

Він дає мені в Христі
Всі обітниці святі...
Зі спасінням — радість, спокій,
Що я вже не одинокий.

Бо брати мої і сестри,
Що в небесному реєстри,
Є записані разом, —
Нашим Господом Христом!

Вересень, 1962.

ЛЮБОВ ДО БЛИЖНЬОГО

«Любіть один одного» (Ів. 13:34).

Любіть, любіть один одного,
Любіть, як Бог навчає нас, —
Бо Він в любові Свого Сина
Послав спасти від смерті нас!

Любіть Христовою любов'ю,
Як Він нас грішних полюбив,
Що нас божественною Кров'ю
Від суду й смерті відкупив.

О, серцем щирим, не лукавим
Один одного полюбіть;
Любов провадить нас до слави,
В любові легко й мило жити.

Любов Господь благословляє,
Дає нам радість і спокій;
Премудрістю серця сповняє,
Провадить нас в дім вічний Свій!

Лютій, 1963.

П О Д Я К А

Я вдячно згадувати буду,
Того ніколи не забуду,
Бо милосердний наш Господь.

І буду завжди прославляти,
Пісні хвали Йому співати,
Бо Милосердний є Господь.

За кожен дар для моого дому,
Що люду Він дає Своюму,
І в милості ще дастъ Господь.

ЗВОДЖУ ОЧІ МОЇ...

«Свої очі я зводжу до Тебе,
що на небі сидиш!» Пс. 123:1.

Очі зводжу я до неба
Й оглядаю чудеса;
І душа моя до Тебе
Лине, Боже!.. Там краса...

Дивна, дивна, що й сказати
Я не в силі... Слів нема,
Щоб красу ту описати...
Всюди — святість лиш сама!

Що зо святістю зрівнятись
Може тут, в долині цій?..
О, ніщо не зможе стати
Рівним святості Твоїй!

І Ти нею зодягаєш
Все творіння в небесах,
Славою все окриваєш;
Все тримаєш у руках.

Ти є Бог і Цар — Владика,
Ти — Господь і наш Творець;
Слава й честь Тобі велика,
О, Небесний наш Отець!

ВГАМУЙТЕСЬ, ЛЮДИ !

Вгамуйтесь, люди, і згадайте,
Що є над нами в небі Бог!..
Прийдіть до Нього і покайтесь,
Щоб вам позбутись всіх тривог.

Бо ви не маєте спокою,
Ви все в турботах і журбі;
Дорогою ідете злою,
І лихо кличете собі!

Почуйте заклик і прийдіть
Скорій до Господа Христа;
Спасіння з рук Його прийміть,
Бо кличе вас любов свята!

КРАЮ РІДНИЙ!..

(По Т. Шевченкові)

Краю рідний, краю милив,
Моя Україно!..
Зажурена, засмучена,
Убога руїно!..
Тяжка доля та неволя
На тебе упала,
І ти миру, правда щира,
Ніколи не знала.
Твої діти, мов ті квіти
У дикому полі,
Виростали, дозрівали,
Та не знали долі.
«Ой, яка тому причина?»
Ти в журбі питавши;
Як дитина — сиротина
Плачеш та ридаєш.
Годі плакать та ридати,
Марно слози лити;
Треба добру раду мати,
Як на світі жити
Та не в мудрих світу цього
Ми її шукаймо,
А від Господа Святого
В покорі приймаймо.
Він навчить нас, як нам жити
Згідно Його волі,
Щоб нам більше не ходити
У ярмі неволі!
Краю рідний, краю милив,
Моя Батьківщино!
Навернися, покорися,
Мов тая дитина;
Бог чекає, виглядає
Віками на тебе;
Свої руки простягає
І кличе до Себе:
«Обернися ти до Мене
І прийми спасіння,
Мир, життя благословенне —
На всі покоління!»

СХАМЕНІТЬСЯ!

Глузують безбожники з Божого Слова,
Їх демонський жарт, мов шакалів виття;
Кепкують вони зо святої Любови,
Як море бурхливе, — все їхнє життя.

Ні миру — спокою на їхніх дорогах;
Все гвалти і війни, руїна, грабіж;
І злідні і голод на їхніх порогах,
І пиха і гордощ «учених» невіж.

Творець наш осміянний бути не може,
І що вони сіуть, те будуть і жать;
А їхня «мудрість» тут їм не поможе, —
Ще в страхові будуть ридати і благати.

Багато в цім світі є тих, що про Бога
Неначе щось знають, що Він є Творець,
Але не бажають вернутись до Нього, —
І разом з безбожними їхній кінець.

Скорій, схаменіться на грішних дорогах
Усі ви, що Бога не хочете знати!

Чим скоріше верніться в покорі до Нього, —
Він хоче усіх вас простити, не карати.

МІЙ ЗАКЛИК

Люблю я Господа Христа, —
В Нім вся життя моєї мета;
В Нім радість вічна і спокій
І ласка тут душі мої!

Люблю я Господа за те,
Люблю ім'я Його святе;
І прославляю кожен час,
За те, що Він так любить нас.

О, полюбіть Христа усі,
Що живете ще у грісі;
Прийдіть до Нього в оцю мить,
І Він вам всі гріхи простить!

І ви прославіте Його —
Навік Спасителя свого.
Не гайтесь, скорій прийдіть,
Спасіння вічне прийміть!

СЛОВО БОЖЕ...

Слово Боже, мова Божа,
Хто про вас не дбає,
Той не серце в своїх грудях,
Тільки камінь має.

Слово Боже, мова Божа,
Що в Святім Писаннію,
Хто не любить вас читати,
Той слішний в пізнаннію.

Слово Боже, голос Божий,
Що бринить у світі,
Вас читають і приймають
Тільки Божі діти.

Світ оглух, не чує Слова,
В темряві блукає,
А для нього Божа мова
Значення не має.

Та ще прийде та година,
Що будуть шукати,
І від моря та й до моря,
За Словом питати.

Та не знайдуть, бо не буде...
Тому — поспішайте!
Ще Бог кличе, — чуйте, люди,
І Слово приймайте!

Вересень, 1964.

Бував так і між людьми,
Що неуки ученим радять:
«Як би ви так... або, ось, як...»
І думають собі й гадають,
Що все вони найкраще знають...
Чи ж може це не так?

Грудень, 1967.

«НЕХАЙ БИ...»

(Аввак. 3:17-18)

Нехай би збіжжя не вродило,
І щоб сади не зацвіли;
Нехай би з болю серце нило,
На душу смуток — жаль лягли...

Я прагну йти невпинно й сміло
Крізь бурі, темряви і мли...
Щоб вірою, життям і ділом,
Свідчити людям добрим й злим.

Святу любов Отця моого,
Як Господа й Творця Святого!

Я буду в Господі радіти,
Бо Він — надія моя й щит;
Надія ж в Його Заповіті, —
Мене надія та кріпить...

Подай мені, мій Боже, сили,
Пройти у вірі крізь життя;
Провадь мене так до могили,
А потім в вічнеє буття!

Щоб я повіки вічні в небі
Співав пісні хвали для Тебе!

КОМУ ГОРЕ?..

Горе тим, що п'ють і впиваються,
Ще й соромом вихваляються;
Бо вони всі, що до одного
Вип'ють з чаші гніву Господнього!

Горе тим, що в гріху все валляються,
Зі святого Слова Божого,
В лукавстві насміхаються;
Не втекти Ім від суду Господнього!

Травень, 1967.

ПЕРЕКЛАД ПІСНІ

Ти ідеш в святу вітчизну,
А чи діти при тобі ?..
Діти в світі цьому гинуть,
А ти радий сам собі!

Бачу, ти сидиш в зібранні,
І спасінням радий ти;
Син без Бога, без пізнання,
Гине в світі марноти!
Мати, — чи дочка з тобою ?..
О, чому не при тобі ?..
Полонена марнотою, —
Стелить марну путь собі!

Матері, — ви своїх діток,
Що Господь вам дарував,
Всіх приводьте до Ісуса,
Щоб Він їх благословляв!

О, батьки, остерігайте
Від гріха своїх дітей;
До Христа їх посылайте,
Bo Він Друг для них святий!

В Е С Н О Ю

Сонце гріє, вітер віє,
Вся природа зеленіє;
Серце радість наповняє...

Радість тиха, радість славна,
Люба, мила, безугавна!..

I душа стремить до неба,
Bo Творця прославить треба;
О співай, душе, для Бога,
Сотворителя Святого!..

Співай гімни, величання,
Цілий день з самого рання;
Ніжно, любо, в насолоді,
Наче в райському городі!

СОЛОВЕЙ І ОСЕЛ

(Байка)

Одного вечора, в кущах, в діброві,
Закривши очі, соловей співав, —
Він пісню ту напам'ять знат;
А трелі відбивалися луною,
Й зникали ген, в далечині...

І трапилося, як раз тудою ішов осел...

Почув той спів і зупинився,
Нащурив вуха, прижмурився,
Він довго слухав, прислухався,
І так нарешті обізвався:

«О пташко, нічого казати, —
Ти майстер добрий, щоб співати,
Та в твоїм співі є ще брак!..
Тому зроби ось так:

Як рано півень заспіває
І ку-ку-рі-ку-у витягає,
То й ти навчись тієї штуки,
    Бо без науки, —
Далеко ти не зайдеш,
І похвали не знайдеш!»

С Е С Т Р А М

Не золотом — сріблом себе ви вкрашайте,
Не перлами з морських глибин,
А тихість — покору в серцях ви плекайте
Про ласку і святість душевну ви дбайте,
Спокус не шукайте причин.

Навчайтесь волю Господню пізнати;
Як діти, ходіть перед Ним;
Любіть ви родинне життя будувати,
Родину й суспільство життям прикрашати,
Неначе небесний, святий Божий Дім !

КОЛИ ТИ ХОЧЕШ ...

Коли ти хочеш правду знати,
Пізнай лиш Господа Христа;
Коли ти хочеш правду мати,
Прийми лиш Господа Христа!..

Коли ти хочеш в правді жити,
Навчися в Господа Христа;
Як в Правді хочеш ти ходити, —
Христос — Дорога та свята!..

Іди ти Нею без вагання,
В покорі серця ти іди;
Без мудрувань, без спотикання,
Ціле життя в Христі ходи!..

І будеш ти благословенний,
Пізнаєш радість і спокій;
Христом для вічності спасений,
Закінчиши шлях ти земний свій.

Серпень, 1967.

В ВЕРТЕПІ УБОГІМ

В вертепі убогім, у яслях на сіні,
Лежав Той, що з неба приніс нам спасіння.

Хто небом-землею й усім управляє,
Життям і диханням усіх наділяє, —

Від Діви родився, як те Немовлятко,
В пелени повився, як вбоге Дитятко.

Прийшов Він на землю спасіння вчинити
І двері до раю знов людям відкрити;

То ж в день цей прославмо Ісуса Христа,
Хвалу заспіваймо, як воля свята!

ЗГАДАЙМО НИНІ ІСУСА

Згадаймо всі нині Ісуса Христа,
Серця хай наповнить вам радість свята,
Бо Він народився, як те Немовля,
Щоб радість спасіння пізнала земля!

Приспів: Слава, слава, слава Богу
В небі і мир на землі!
Слава, слава,
Світло явилося в імлі!

Радіймо, що Бог нам любов Свою дав,
Що Сина Своїого на землю віслав,
Щоб ми не загинули в своїх гріхах,
А мали життя вічне на небесах!

ВЕЛИКИЙ БОГ

Великий Бог в ділах Своїх,
Могутній Він і в Слові;
Прощає грішниківі гріх
В Своїй святій любові.

Мені також Він гріх простив,
Як я прийшов до Нього;
Спокоєм серце наділив,
Прийняв, як сина Свого.

О, друже мій, прийди і ти,
Прийди скорій до Нього, —
Лиш в Ньому можеш ти знайти
Спасителя святого!

ДО ДРУГА

О друже, послухай Господь промовляє
До тебе сьогодні, в цей час;
Тебе Він в любові Своїй закликає,
Спасіння дороги тебе Він навчає,
Прийди ти до Нього, поки ще є час!

Душа твоя бідна сумує — страждає,
Ой нащо ж ти кривдиш її?
Спаситель спасіння тобі обіцає,
Як сина, в любові, прийняти бажає, —
Прийди-бо до Нього скорій!

« Псалом 2:11-12 »

Зо страхом Господнім служим Господеві,
Радімо з тремтінням спасінням Його;
І вірними будьмо своєму Отцеві,
Що дав нам Спасителем Сина Свого!

То ж славмо всі Сина, щоб не прогнівився,
Щоб нам не загинуть в дорозі своїй;
І гнів щоб Його на нас не загорівся,
Щоб ми не згубили блаженних надій.

Бо всі ті блаженні, що тихо надію
В житті цім на Нього одного кладуть;
Вони похитнулись в дорозі не сміють,
І сміло і певно з Ним разом ідуть.

Квітень, 1969.

ЖИТТЕВА ДОРОГА

Ми ходимо завжди не тими шляхами,
Якими ходити нам треба;
Ми ходим шляхами кривими, злими,
Що в пекло ведуть, не до неба.

Ми завжди блукаєм і того не знаєм,
І знати про те ми не хочем...
Що в нашій дорозі усі загибаєм, —
Голів тим собі не морочим.

Коротке, чи довге життя в цьому світі,
В добрі чи в недолі проходить, —
Аби були ситі, обуті й одіті,
А голод душі, — що нам шкодить ?

От так розважають і ріднії люди
На своїй життєвій дорозі;
Про те і не думають, що з ними буде,
Як стануть на смерті порозі!..

Січень, 1969.

ОЙ, НЕМАЄ, ОЙ, НЕМАЄ ...

Ой, немає, ой, немає
    Та в цім грішнім світі,
Ані ради, ні поради,
    Як нам в світі жити.

Всюди тільки зло-неправда,
    Ще й заздрість панує.
Нема вірності, лиш зрада
    Між людьми вирує.

Всюди ллеться кров рікою,
    Тяжко стогнуть люди;
Отож, думаю порою,
    Що то далі буде ?..

Буде горе, буде горе,
    Як не схаменуться,
В цій дорозі люди впору,
    В гріахах не проснуться,

Бог чекає, Бог благає,
    Із довготерпінням,
Бо Він праугне, Він бажає
    Дати всім спасіння.

І життя спокійне, тихе,
    В радості й любові,
Щоб не було більше лиха,
    Ні пролиття крови.

Замість плачу і зітхання,
    Щоб пісні лунали,
І щоб ми без нарікання, —
    Бога прославляли.

Р И З Д В Я Н Е...

I

ЯК ПРИЙШОВ ЧАС ...

Як прийшов був Божий час,
В Сині Бог відвідав нас;
Він зійшов до нас з небес,
Повний ласки і чудес!

Та найбільше з усіх чуд, —
В Сині Бог спасає люд;
Хто ж спасіння це прийняв,
Той дитям для Бога став.

Слава Богові за те!
Ім'я Його хай святе
Буде радістю для нас,
Що хвилини кожний час!

II

Х А Й Р А Д И Є !

Хай радіє вся земля, —
Спас прийшов, як Немовля;
Щоб вчинить спасіння чин, —
Народився Божий Син!
Всі народи, як один,
Заспіваймо слави гімн:

«Слава в небі, спокій тут, —
Спас прийшов спасти ввесь люд!»

Князя миру Бог дав нам,
Дочкам людським і синам;
І вода із Джерела
Життедайна потекла!
Народився, щоб у Нім
Нам родитись звіш усім:

«Слава в небі, спокій тут, —
Спас прийшов спасти Свій люд!»

«КОГО І ХТО?»

(Іс. 6:8-10)

«Кого би це Мені післати,
І хто Нам піде до людей,
Їм Правду вічну сповіщати?»
Питається Господь Святий.

«Ось, я! Пішли мене! Дай силу
Уста відкрити і про те,
Що Ти звелиш, щоб міг я сміло
Казати Слово Ім святе!..

А людям Ти відкриєш вуха,
Щоб чули проповідь мою;
Відкрий засліплені їх очі,
Нехай побачать путь Твою!
Щоб щирим серцем навернулись
До Тебе, Боже мій святий!..
І в праведність Твою вдягнулись,
Щоб в них засяяв Образ Твій!

ІСУС — СПАСИТЕЛЬ

Ісус Христос є мій Спаситель,
Він мій Заступник і мій Бог;
Він мій Небесний Покровитель,
І Захист від усіх тривог!

То ж, не боюся я нічого,
Коли зо мною Захист мій,
І не страхуюся нікого,
Бо в серці маю мир-спокій.

Скрізь слава хай Йому лунає
З моїого серця все життя;
Його імення величав
Моя душа, мое буття!

КОЛИ ДУХ ГОВОРИТЬ

(Еф. 4:30; 1 Сол. 5:19)

Коли до тебе Дух Святий говорить,
Ти слухай пильно все;
Бо Він навчить, потішить, чи докорить;
І ласку принесе.

I нею Він збагачує безмірно
Тебе в життю твоїм,
Щоб був перед Отцем нелицемірно
Ти праведним, святым.

НОВОРИЧНЕ ...

В кожним році як звичайно,
Всі стараються негайно
З Новим Роком всіх вітати,
Щастя й радості бажати
І життя на довгих літ.
Тож і ми, за тим звичаєм,
Слухачів усіх вітаєм —
З Новим Роком новим щастям,
Обминуть хай вас нещастя,
В радості проживіть вік.

А також не забувати, —
Про спасіння теж подбать,
Бо Господь того бажає,
Всіх до Себе закликає,
Батько мов, Своїх дітей.

Хто ж спасіння ще не має,
Щастя й радості не знає, —
Поспішайте ви до Нього,
До Ісуса дорогого, —
Він — Спаситель ваш Святий!

Грудень, 1969.

НЕ ХВАЛІМСЯ, А СКОРІМСЯ !

Ми дуже любим вихвалюти
Себе на цілу губу,
Та лиш не хочем того знати,
Що це лиш нам на згубу.
Ми думаємо все про себе
Лиш тільки саме добре,
Що наша мудрість, аж до неба,
Та щирі ми й хоробрі.
Що ми співучі й танцюристі,
Висока в нас культура,
Хоч часто вперті й воровисті,
Й тяжка у нас натура.
В своїх думках ми самопевні,
А інших заневажаєм,
Що ми — народ є дуже древній,
Але ж, себе не знаєм.
Коли б ми вміли дослідити
Себе, як Бог навчає,
Тоді могли б ми зрозуміти,
Що правди в нас немає.
Що ми живемо всі в ісправді,
Та в темряві блукаєм;
В ненависті, злобі та зраді
Віки всі коротаєм.
Тому ми завжди лиши в існолі,
В чужім ярмі гаруєм;
Все виглядаєм щастя й долі, —
Потішения пе чуєм.
Чи не пора для нас найвища
В дорозі цій спинитись,
Та все пильніше та найближче
До себе придивитись.
І як Господь того навчає,
Прийдемо всі до Нього, —
Бо Він в любові нас чекає,
Як батько сина свого.

НЕ ЗНАЮ, ЩО Й КАЗАТИ...

Не знаю я, що вже казати, —
Немає слів, немає сил,
Щоб людям раду добру дати,
Спасіння путь їм показати
З гріха і смерти і могил.

Не знаю я, що вже чинити,
Щоб люди спам'ятались враз:
Благати, плакати, молити,
Що треба з Богом примиритись,
Поки ласка, поки час?

Бо час біжить і проминає,
І ласка скінчиться колись.
Але, ще поки Бог чекає,
Ми неспасених закликаємо:
«Прийдіть! Спасіння дастъ Христос!»

ГОСПОДЬ І ЛЮДИ...

Господь споглядає з високого неба
І бачить усіх нас тут, людських дітей;
Він бачить нас з вами, кому чого треба,
І кожному хоче подати дар Свій.

Лиш люди не знають Його пілкування,
І не розуміють святую любов,
Тому тільки чути одні нарікання,
Тому все рікою тече людська кров.

Коли б ви пізнали, коли б зрозуміли
Ту Правду, яка лиши у Господа є;
Коли б прийняти її захотіли,
У серце тривожне своє, —

Тоді б свої очі звернули до Бога,
В покорі й молитві відкрили б уста, —
Він всім допоможе з Престолу Своего,
Bo в цьому є воля Господня свята.

І в радості вічній подяка й хваління
Лунали б до неба із людських грудей,
А з неба би спокій і благословіння
Спливали б безмірно на людських дітей.

« Михея 7:7 »

Я завжди буду споглядати
На Господа моєого,
На Нього буду лиш чекати,
В потребі кожній прибігати,
Бо Він спасе від злого.

У світі всюди — зло, спокуса,
Неправда й гріх панує;
Тому я завжди до Ісуса
Спішу й тоді вже не боюся,
Бо Він мене рятує.

Не тільки це, Він захищає
Від ворога усюди,
І завжди поміч посилає,
Своїм добром благословляє,
І я в нужді не буду.

Йому подяку я складаю
За ласку-дар багатий;
Пісні хвали Йому співаю,
В душі і серці звеличуваю,
І буду прославляти.

ХАЙ БУРЯ ЛЮТУЄ

Хай буря лютує і вітер реве;
Хай хвилі життєві, як гори встають;
Хай вітер шалений все нищить і рве,
Кругом нас одна лиш шаленна лють, —

Ти стій, на тім місці, де Бог наказав
І віри коріння все глибше пускай;
Проси, щоб Він мужності й сил тобі дав,
Щоб ти не знеміг і не впав у відчай.

Будь вірний в служенні Йому до кінця, —
В свій час ти одержиш навіки вінця.

Д А Р Е М Н О

Даремно плакати, ридати,
Даремно сльози проливати,
Хоч ти любовію палаеш,
Спокою й радості бажаеш
Для свого рідного народу.

Бо ти тоді його не «любиш»,
А тільки нерозумно губиш
Його в твоїому потуранню,
В причин його біди незнанню, —
Цим чиниш ти йому лиш шкоду.

Ти мусиш знати зла причини
Від початку і аж до нині,
В якому наш народ лежить!
І перед ним те не ховати,
Щосили всім про те кричати,
Та не вмовкатаці на мить!

Чи будуть слухати, чи не будуть,
Про те нехай Господь лише судить,
А ти їм говори всю правду,
Щоб стали на святій дорозі
Й шукали Правди тільки в Богі,
Та слухали Його лише раду.

Тоді і плакати не треба,
Бо Бог на нас споглядає з неба,
Щоб мир і спокій нам подати,
Добром всіляким наділяти.

І з наших уст нехай від нині
Хваління Богові полине!

Х А Й Р А Д І 6 !

Хай небо радіє, земля хай співає,
Хай всяке творіння Творця величаве!
Бо Він Всемогутній Господь і Владика,
Для слави Своєї створив чоловіка!

НОВА ПІСНЯ

Заспіваймо Господеві
Хвалу імені Його,
Як Великому Творцеві
Неба й Всесвіту всього!

Хай земля Йому співає,
Як співають небеса;
Хай хваління гимн лунає
За Його всі чудеса!..

Він — Господь великий, дивний;
В Ньому велич, красота;
Він в трьох Іпостасях рівний,
Звершена Любов свята!

Всемогутній і всесильний
Він в творінню і чинах;
Всюдисущий, непомильний
У святих Своих ділах.

Він є Цар понад царями;
Все творіння є Його;
І Він завжди всюди з нами, —
То ж, радіймо ми з того!

І хвалу Йому співаймо
Кожний день і кожний час;
В піснях нових звеличаймо,
Він за це прославить нас!

« Пр. Сол. 24:15 »

Безбожний лихо затіває,
В лукавстві пастку наставляє, —
Щоб праведних ловити;

Хоч праведник сім раз спіткеться,
Господь йому порадить
Устати і ходити.

Безбожні ж, як один, загинуть, —
В раю не будуть жити.

ПРИЙДІТЬ, ЗАСПІВАЙМО!

Прийдіть всі вірні, — заспіваймо
Хвалу для Господа Творця;
І славу й честь Йому віддаймо, —
Прославмо нашого Отця!

Бо Він достойний честі й слави
За все те, що Він нам явив,
Що був до нас такий ласкавий, —
Нас дітьми Божими вчинив.

Нехай наш спів хвали лунає
І лине ген, аж до небес;
Там слава Божа вічно сяє,
Де Сам Господь, Він Бог чудес!

Ч О М У ?

Чому так трудно є звіщати
Любов Христову в світі цім?..
Чому так трудно показати
Опасіння Божого нам всім?..

Чому так люди уникають
Від тих, хто правду каже Ім?
Чому і чути не бажають
Про те, що треба знати всім?

Готові люди й завжди скорі,
Щоб слухати про це і те;
Але немає в них покори,
Щоб слухать Писання Святе.

Тому для них ця Правда Божа
Не є цікава, а нудна;
Про неї слухати не можуть,
Про неї мова їм тяжка.

Тому в неправді проживають,
Марнують у неправді вік;
У злі і війнах люди гинуть,
Утратив Бога — чоловік!

ДЖЕРЕЛО ЖАХЛИВЕ

Джерело крові прорвалось,
І тече мов без кінця;
Хоч давно на світі сталась
Між людьми подія ця.

Й напоює бідну землю,
Страшний щоб родила «плід», —
Тому низить злій диявол
В братовбивстві людський рід.

Море крові пролилося,
Й далі ллеться без кінця;
Ой, коли б то вже спинилась
Між людьми різня оця!

Ой, коли б уже на світі
Божий мир запанував!
Ой, коли б ми вже, як діти,
Мали Божу любов?

Щоб любити бажати брата,
Щоб єдино всі були;
Вчитись згоду завжди мати, —
Мирно всі в житті ішли.

Так, як Бог того бажає
На це Його воля є;
Як Він Словом нас навчає, —
В Царство приведе Своє.

Урятуй нас, милив Боже,
Щоб не згинув рід людський;
Бо ніхто нам не поможе,
Тільки Ти, Господь Святий!

ЩАСЛИВИЙ Я

Щасливий я, що Бог мені відкрився,
Щасливий я, що Він мене навчає
Пізнать любов, якою Він спасає
Мене з гріха; також, усиновляє,
Щоб я про будучність вже не журився;
Щасливий я, щасливий я!

Ч А Р К А

Чарка ало на світі робить,
Горе з нею жити,
Бо усякої хвороби
Може наділити...
Небезпечна вона є
Вдома, чи в дорозі,
Як хто чарку завжди п'є
Та ще й на морозі...
Вона ніби зігриває
Підкріпляє силу,
Але згодом присипляє
І жене в могилу.
Чарка пристрасть викликає,
До гріху всіх пхає;
Через неї горе й клопіт
Люд наш рідний має.
Скільки є родин розбитих,
Господарств в руїні;
Скільки і голів побитих,
В чарці зле насіння.
Скільки є жіноч піщасних
І дітей голодних;
Смерть приходить передчасно,
Лиха чарка плодить.
То ж, покиньте, добрі люди,
Чарку вихваляти,
Тоді краще в світі буде
Жити — проживати!..
Та й вином ви не впивайтесь,
Бо розпуста в ньому, —
Духом Правди наповнійтесь,
Що в Письмі Святому!
Серце ваше буде широко
Богові співати,
А Він буде через міру
Вас благословляти!

УВАЖАЙТЕ, БОЖІ ДІТИ!

Уважайте, Божі діти, —
Беззаконня в цьому світі,
Мов бур'ян воно зростає,
На людей все налягає.

А людство, немов не бачить;
Мов осліплю, чи ледаче,
Щоб піznати, як події
Наближаються страшній...

Будьте мудрі і розважні,
В боротьбі зі злом відважні,
Щоб воно вас не торкнулось,
Щоб ви потім не жахнулись!

Тверезіться, будьте мужні,
Тихі-мирні, щирі, дружні;
Йдіть вперед, вперед до бою
Під Христовою рукою;
З беззаконням ви змагайтесь,
Зло добром перемагайте!

Стійте крішко в святій вірі,
У покорі і в довірі,
Що Христос є завжди з вами;
Що ж вам зроблять пекла брами?

І старайтесь для Бога
Врятувати душі вбогі,
Щоб вони в гріхах не спали,
А спасіння путь пізнали.
І прославили Творця,
Свого вічного Отця!

Т А Й Н А

Велика тайна і свята,
Яка говорить про Христа;
Яка в цім світі ще бринить,
Щоб Правді всіх людей навчить.

Коли б скоріше люди всі
Побачили себе в гріхах,
Вони провадять лиш до сліз,
Туди, де радості нема,
Де вічна темрява й тюрма!

Коли б цю тайну приймали, —
В Христі Спасителя знайшли;
І радість мали б у серцях,
Пісні хвали в своїх устах;
Співали б, славили Творця,
Як свого любого Отця!

ЧИ ТО НЕ ХАОС?

Тільки плани, тільки мрії,
Але дійсність та сама;
Розбиваються надії,
І лякають світ події,
Але виходу нема!

І хоч світ спішить, змагає
До незнаної мети,
Та ніхто того не знає,
Ні уяви він не має,
Як, куди й чого іти?

Без розумного задуму,
Так, наосліп, люди йдуть,
Повно крику, досить шуму,
Критики, зневаги, глуму, —
У загиbel' ота путь.

І не в сили зупинитись
На загибелльній путі, —
Зміркувати, роздивитись,
Розпитати і навчитись —
Де дороги ті святі.

Де Дорога Правди й Волі,
Щоб лиш нею всім іти,
Щоб не бути у неволі,
Крацої діждатись долі,
Щоб спокій серцям знайти.

ЩО СКАЖЕШ ТИ?

Що скажеш ти, коли Господь покличе;
Що скажеш ти, що скажеш ти?
Перед Його предстанеш ти обличчя;
Що скажеш ти, що скажеш ти?

Чи думав ти коли про це, мій друже;
Чи думав ти, чи думав ти?
Коли в страху тремтіти будеш дуже, —
Чи думав ти, чи думав ти?

Та пам'ятай, що буде вже запізно,
Бо час минув, бо час минув,
Коли Христос тебе так кликав ніжно,
Уваги ти на клич той не звернув!

Ти завжди нехтував Його любов'ю;
Ти зневажав, ти зневажав!
І жертув, скроплену святою кров'ю,
Ти потоптав, ти потоптав!

Тому я кличу, — ой, опам'ятайся,
Прайди бо до Христа, лиш до Христа;
В покорі серця перед Ним покайся,
Тебе спасе Його любов свята!

«О, ГОСПОДИ БОЖЕ!..»

О, Господи Боже, Спасителю наш,
Споглянь Ти щодня і ніччю на нас;
Прости нам провини, обмий, освяти,
Зміцни в силі Духа, любов дай нам Ти!

Наловни Ти нею вщерьть наші серця,
Найперше до Тебе, як Бога Творця,
І Сина твоєого Ісуса Христа,
Нехай запалає любов в нас свята.

І Духа Святого, Якого Ти дав,
Щоб Слова Твоїого нас пильно навчав;
І нас зберігай від всілякого зла,
Нехай не покриє ворожа нас мла;

І Світлом небесним нам стежку осяй,
Рукою Своєю провадь нас в Твій Край!

Р О З Д У М И (Псалом 33)

Хай праведні в Господі Бозі радіють,
Хай ширі співають хваління псалми;
На Нього-бо праведні мають надію,
Бо Він їх кличе Своїми дітьми.

Тому, пісню нову Христу заспіваймо,
Яку Він нам в наші серця вже вложив;
На гуслях, на арфі, органах заграймо,
В небесні вишни хай лине наш спів!

Бо праве і сильне є Слово Господнє;
Великі діла в Слові й силі Його;
Великий Творець Він виочатку й сьогодні
Небес і небесного царства всього.

Сказав Він і сталося, звелів Він і сталося,
І Словом покликав усе до буття;
І Слово Його на творіння проллялось,
І мудре творіння тримає життя.

Тому, ой народи, Його величайте,
Бо Він є достойний наш Бог і Творець;
І шану й поклін всі належно віддайте,
Бо Він — милосердний Небесний Отець!

П О К А Й Т Е С Ъ !

Покайтесь! Покайтесь! Покайтесь!
Скоріше приайдіть до Христа,
В гріхах своїх щиро признайтесь, —
Любов вас пригорне свята!

Він руки до вас простягає, —
Спішіть, доки ласки ще час;
Простити Він грішних бажає,
Христос притолубить всіх вас!

Покайтесь! Покайтесь! Покайтесь!
Не нехтуйте ласки Його;
Скорій до Христа поспішайте,
Приайдіть бо до Спаса свого!

Покайтесь! Покайтесь! Покайтесь!
Усі, як один, чим скорій,
І радість спасіння приймайте,
Яку вам дає Бог святий!

Бо час, як стріла пролітає,
Не вернуться ваші літа, —
Тепер, доки голос лунає,
Прийдіть до Ісуса Христа!

РОЗДУМИ

(Об'явл. 3 г.)

Придбай ти золото небесне,
В одежу правди зодягнись,
Купи на очі масть чудесну
І нею очі намости.

Щоб ти прозрів і добре бачив,
Того бо потребуєш ти;
І що тобі Господь призначив,
Щоб ти скоріше міг знайти.

Кого люблю Я, то й караю, —
Будь ревний і покайся ти;
Я в двері стукаю й чекаю, —
Скоріше бо Мене впусти...

І сядем разом коло столу,
Вечерю будем споживати;
Про вічну, буде мова, долю,
Буду тебе благословлять...

Перемагай, щоб на престолі
Зі Мною разом ти сидів,
Як Я також, в Отцівській волі,
Все переміг, і з Ним там сів...

То ж, слухай добре твоїм вухом,
Що Дух говорить всім церквам;
І будь покірний в твоїм серці,
Тобі вінця і слави дам.

ДЕНЬ ЗА ДНЕМ...

День за днем біжить, минає,
У невідоме втікає,
Переходить в небуття...

Старіємось ми, слабієм,
Силами не володієм,
І кінчається життя.

Та в Христі ми не сумуєм,
Бо у вічний світ мандруєм,
День там вічний, без кінця...

Де ні старість, ні безсилия,
Ні недуга, ні могила, —
Там не знана доля ця...

Доля наша — мир, блаженство
В славі Гостпода Отця.

В САДУ ГЕФСИМАНСЬКІМ

В саду Гефсиманськім, в тяжкій боротьбі,
Життя Мое все Я призначив тобі;
Щоб кару понести за твої гріхи,
Щоб ти був спасений на вічні віки...

Тому Я на Себе гріхи твої взяв,
Страждання і муки за них Я прийняв;
На гору Голгофу твій хрест Я поніс,
І там Я наньому, прибитий, повис...

Я смерті вкусив, щоб ти вже не вмирав;
Воскреснувши з гробу, — життя тобі дав...
То — чи ж розуміеш ти Жертву Мою,
Для того, щоб ти був навіки в раю?

Прийми-бо ї, як Мій дар і радій,
Що будеш віками ти в славі Мой!

ТРУДНО ЛЮДЯМ ДОГОДИТИ

Трудно людям догодити,
Ой, трудніше, ніж косити, —
Бо махнеш раз — два косою,
Стелиш покіс за собою...

I, хоч піт з чола стікає,
Все покосів прибуває;
Трохи труду, поту й диво —
Бо вже скочена вся нива!

Не так люди, як та нива, —
Душа людська вередлива;
Чоловік і сам не знає,
Що його душа бажає:

Або цього, або того,
Як не свого — то чужого...
То добро за зло вважає,
Або зло за добре має.

Правду за байки приймає,
А байки за правду має...
І не знаєш, як почати,
Що чинити, що казати.

Як тим людям догодити,
Щоб могли порозуміти?
Що собі мають бажати,
Як про душу мають дбати...

Найтрудніше — це сказати,
Божу правду сповіщати;
Мова ця їм не по-серцю,
Так, немов полин, ще й з перцем.

Вони вуха затуляють,
Христа в серце не впускають;
Проте, браття, не спиняймось,
Людям правду сповіщаймо!

ГОСПОДЬ ГОВОРІТЬ...

Господь всемогутній з високого неба
Говорить з любов'ю до людських синів;
Він знає, яку вони мають потребу, —
Щоб слухати голос Його мудрих слів.

Щоб волю Його люди всі зрозуміли,
І волі Його всі корились, як слід;
Життя це земне щоб прожити уміли,
На славу Творцеві, приносили плід.

Та люди не слухають голосу Бога,
Своєю дорогою далі ідуть, —
Тому всюди в світі велика трагедія,
Та лиха й біди тягари всі несуть.

Отак, ой, мільйони життя проживають,
Без правди, без Бога, без ради Його;
У темряві вічній вони загибають,
І наче зві сні не свідомі того.

Бо мудрості з неба вони не пізнали;
Їм розум диявол заплутав цілком;
Щоб вічно в неправді життя все блукали,
І ніяк розлучитись не можуть з гріхом.

Господь в небесах все те бачить і знає,
І праугне нам поміч подати всякий-час;
Бо Він у великій любові бажає
Для слави Своєї спасати всіх нас.

Ой, люди, до Нього скорій поспішаймо,
Не гайтесь, чим скорше ходім!
Спасіння від засуду в вірі приймаймо,
І Він нас введе у небесний Свій дім!

« Псалом 111:1 »

Щирим серцем прославляю
Тебе, Господа Творця,
Відколи Тебе я знаю,
Як Небесного Отця!

І велику радість маю,
Що мені відкрився Ти;
Я хвалу Тобі співаю,
Бо Ти Бог, Творець Святий.
На діла Твої дивлюся,
Пізнаю Тебе щораз;
Бо і в постаті Ісуса
На землі відвідав нас.
Ти величністю й красою
Зодягнувся в небесах;
І Могутністю святою
Твориш дивні чудеса.
А найбільше Твое чудо, —
Це свята Твоя Любов;
Я ніколи не забуду
Сина Твого Святу Кров,
Яку Він проляв за мене
На Голгофському хресті,
Щоб від засуду спасений
Я прийшов в оселі ті,
Що в небесній тій Країні
Приготовив Ти для нас,
Як Твоїй святій родині,
Яку Ти від смерти спас.
То ж я славлю Тебе, Боже,
Ти наш Бог непереможний!
І любов із моого серця
Нехай лине слава ця!

ТРЕБА ЗНАТИ...

Це треба всім вам добре знати,
Що від загиблі спасати,
Нас може тільки Божий Син!

Бо тільки Він є наш Спаситель
І Він небесний Покровитель,
Що має владу цю лиш Він!

Тому, приходьте лише до Нього,
Як до Спасителя своєого,
Приходьте просто як ви є...

Бо лиши Він гріхи прощає,
В одежу святості вдягає
Насліддя вічне дає!

Щоб вічне ми блаженство мали,
І Бога вічно прославляли,
Небесного свого Отця;

Бог нас впровадить в Свою славу,
В Свою небесну державу,
І дасть нам славного вінца.

У СВІТІ ЦІМ...

На світі цім, неначе в пеклі,
Кипить, клекоче і димить;
А люди злі, лихі, запеклі,
Не знають миру ні-на-мить.

Усе лиш війни та руїна,
Гуляє смерть по цій землі;
І потирають тільки руки,
Бо тішаться демони злі...

Радіє сатана — наш ворог,
Що люди у загибель йдуть;
Тому охоче, нижче й нижче,
Він нахиля їх на цю путь.

Ой, люди, люди! Зупиніться!
Куди так сильно біжите?
Відкрийте очі, придивіться,
Погляньте лиш, куди йдете?

Зверніть з загибелі дороги.
Неваже, вам любо загибати?
Верніться ви скорій до Бога, ...
Він хоче вам спасіння дати!

Він радість-щастя вготував вам,
Прийміть його як Божий дар;
Його дає в Своїй любові
Господь наш Бог, Небесний Цар!

О СІНЬ...

Вітер віє — завиває,
Смуток в душу налягає;
Серце тута полонила,
Мов якась незнана сила...

Осінь плаче і голосить,
Роспустивши мокрі коси;
Вся промокла, невесела,
Зажурилися міста й села.

Так на старість тим бував,
Хто Спасителя не знає —
Стогне, охас, зітхає,
Кінця днів своїх чекає...

Без променів, без надії,
Проминуть години тії;
А як осінь мороз зв'яже, —
Не один так смертью ляже.

Тільки тих, хто Бога знає,
Іх нічого не злякає;
Старість їх — благословенна,
І душа навік спасена.

Вони Бога прославляють,
Слави вічної чекають.

КРОВ ХРИСТА

О, кров Христова! Кров Христова!
Вона безцінна і свята;
Та кров Нового Залівіту,
Ісусом на хресті пролита...

Вона нас грішних обмиває,
Вона від смерті нас спасає;
Споріднює з святым Творцем,
Небесним Богом і Отцем.

І в тій святій Христовій Крові
Вся суть Господньої любові,
Яку з'явив, щоб світ спасти,
Небесний наш Отець Святий.

Хто кров Христову зневажає,
Той суд на себе накликає,
То ж пам'ятайте це усі,
Якщо блукаєте в грії!

Прийдіть в покорі до Христа,
І вас обміс кров свята;
Щоб білі ви були, як сніг,
Й не панував над вами гріх;

А щоб життя ви вічне мали,
І вічно Бога прославляли,
В Ісусі Господі Христі, —
На вашій життєвій путі.

НИВА ГОСПОДНЯ

Розкинулась широко нива Господня,
І всюди лиш праця, — святий для нас труд;
Було так колись, так є і сьогодні, —
Так мало до праці на ниву цю йдуть...

А нива дозріла, вже хилиться колос,
І треба женців і женців і женців;
Нас кличе до праці Господаря Голос:
О другі, до праці, бо час вже наспів!

Працюймо, працюймо, бо час проминає;
Сміліше, щиріше, до праці спішіть,
Нехай бо ніхто з вас не знемагає,
І не відстає ні на крок, ні на мить!

Господар усім нагороду призначив,
Як скінчиться праця, завершиться труд;
Ніхто ще чув і ніхто ще не бачив,
Яку нагороду женцям цим дадуть...

Ой, буде те свято велике, велике;
І буде там радість, і буде там спів;
Не день і не два, а по-вічній-віки;
Сказати про неї — бракує нам слів!

То ж, нумо, до праці, брати, і ви сестри,
Господар чекає, ідім, доки день;
Бо треба все житво зібрати і звезти,
Співаючи Богу хваління пісень!

КРАСА ТВОРІННЯ

(Екк. 3:11)

Як гарно все на цьому світі
На початку Бог сотворив,
І щоб могли все розуміти,
Він світло в душу людям влив.
Лиш люди того не пізнали
Від початку і до кінця,
Тому, що мудрості не мали,
Яка походить від Отця.
Тому в незнанні заблудились
І блудять так цілі віки;
Від Бога і Творця відбились,
Живуть у темряві, в імлі.
Ідуть дорогою лихою,
Якою сатана веде,
Тому-то в світі цім спокою
Нема ніколи і нігде.
Бо спокій лиш в Христі Ісусі, —
В Нім щастя, радість, благодать;
Прийти ж до Нього мусять люди
Щоб щі дари Його прийняти.
Тоді лиш зможемо пізнати
Красу творіння Божих рук;
І славу й честь Йому складати,
І дід, і батько, син, онук.
І з роду в рід так научати,
Любити Господа Творця.
Від Нього мудрість дивну мати,
Як від Небесного Отця!
Наш Бог є Світло, — просвітити
Він прагне щиро нас усіх;
Щоб тайну волі нам відкрити
І ввести в Край блаженства втік.
Як гарно все на цьому світі
Господь Премудрий наш створив,
Щоб радість мали Божі діти,
Щоб люд щасливо й мирно жили!

ЗАСЛІПЛЕНИСТЬ...

Зла ненависть очі
Людям засліпляє,
Хочуть, чи не хочуть, —
Їх в загибель пхає...

І брат з рідним братом
Тяжко ворогує, —
Гірше злого ката,
В горю не рятує.

Батько проти сина,
Син супроти тата,
Рідна дитина,
Батькові — за ката!

От таке-то, люди,
Діється в цім світі;
А що далі буде, —
Нігде правди діти...

Треба все оказать
Так, щоб всі почули,
І не замовкати,
Правду щоб збегнули.

Вони отак чинять,
Бо не знають Бога;
Їх якто не спинить, —
В пекло їх дорога!..

Хто ж на те готовий,
Щоб звіщати людям
Святе Боже Слово
І Любові Чудо?

Ідіть, сповіщайте
Радісну Новину,
Правду всім свіщайте,
Щоб народ не згинув!

Бо Господь чекає
В любові й з терпінням,
Руки простягає
Для благословіння!

ТИ є ТОЙ БОГ
(Псалом 77:14)

Ти є той Бог, що завжди й всюди,
На кожнім місці, кожен час,
Твориш діла і твориш чуда,
Не ради Себе, а для нас...

Ти хочеш, щоб ми всі пізнали
Тебе, як Господа й Творця,
І щоб хвалу Тобі складали,
Як для Небесного Отця.

Ти хочеш нас благословляти,
І руку щедрую Твою,
Для нас в любові простягати,
Щоб ми жили, немов в раю!

Ти є той Бог, що нас спасаєш
З гріха й загибелі — в життя;
Ти є той Бог, що воскресаєш
Зі смерті в вічне буття.

Нехай Тобі хвала лунає,
Хай славить кожен чоловік;
Хай все творіння величає
Тебе і нині і повік!

« Псалом 31:14 »

Я на Тебе все вповаю,
Господи Святий;
Я до Тебе любов маю,
Бо Ти Бог є мій!
Ти є мій Отець Небесний, —
Я — дитя Твое;
Як лиш я в Христі воскреснув, —
Все з Тобою є!
І повік з Тобою буду
В славі, в небесах;
О, яке ж, яке ж то чудо!
Аж проймає страх!
Ta на Тебе я вповаю,
Господи Святий;
Я до Тебе любов маю,
Бо Ти Бог є мій!

КРІПІТЬСЯ!

Кріпіться брати мої сестри,
У цьому земному житті;
Наляжте міцніше на весла,
Пливучи в оселі святі!

Приспів: Вже скоро скінчиться ця путь,
І горе вое лишиться тут;
В оселі ми ввійдемо ті,
Де нас вже чекають святі!

Хоч хвилі високі й жорстокі
Ваш кидають човен і б'ють,
І вам скрізь безодні глибокі
Непевна проложена путь.

Навколо вас мгла і тумани,
Вітри лиш шалені ревуть;
І бурі — лихі гурагани,
І всюди лиш демонів лютъ.

Та світло Христове вам сяє,
Освітчує в темряві шлях;
Вже пристань вас тиха чекає,
В оселях святих, в небесах!

НЕ ЗАВЖДИ!

Чи буде завжди неправда
В світі панувати?
І чи завжди святу Правду
Буде зневажати.

Прийде час, що Правда буде
Неправду судити;
Будуть радість мати люди, —
Буде краще жити...

Запанує Правда в світі,
Буде мир і спокій;
Будуть жити людські діти
В вільності широкій...

Будуть в радості співати
Богові на славу;
Будуть Бога вихвалювати
За Його Державу.

Л Ю Б О В ...

Любов, — святе, велике діло,
Любов є вища над усе;
Любов нехай би в нас горіла, —
Любов лиш радість нам несе...

Любов дає довготерпіння,
Любов навчає нас щедрот;
Любов — причина є спасіння,
Любов — рятунок від турбот...

Любов є повна милосердя,
Любов — джерело доброти;
Любов не знає пересердя,
Любов не любить глупоти...

Любов від задрости далека,
Любов не пишна, не гнівна;
Любов усьому вірить легко,
Любов — надія нам одна...

Любов ніколи не зникає,
Любов є вічна, як Бог Сам;
Любов початок в Бозі має,
Любов цю Бог дав і нам.

СЛУХАЙ, ДРУЖЕ!..

Слухай добре, грішний друже, —
Гріх не спить, не будь байдужий,
Бо навіки згинеш ти!..

Пробудись, опам'ятайся,
До Ісуса поспішай-бо,
Хоче Він Тебе спасті!

О, прийди, прийди, не гайся,
І в гріхах твоїх признайся, —
Він тобі гріхи простить!
Як не прийдеш втратиш ласку,
Її втратити не тяжко,
І не знайдеш її ввік!..

Ще раз кличу: Постішися
До Ісуса прихилися,
І ти будеш — чоловік!

« Псалом 109:30 »

Буду щиро прославляти
Тебе Господа Христа;
Буду людям сповіщати,
Що любов Твоя свята.

Всіх спасає, хто лише прийме
Твій святий спасіння дар;
Ти гріхи всі з нього здіймеш,
Як Спаситель наш і Цар.

Хай усі люди почують,
І до Тебе поспішать,
Щоб пізнати любов святую —
Пресвяту благодать!

І в серцях хай радість мають
Всі життя своєго дні;
І Тебе хай прославляють...
Поможи, Христе й мені!

МИНАЮТЬ ДНІ...

Минають дні тяжкі, сумні,
В темряві, бурі і в огні;
Кругом гримить, і ні на мить
Не втихнуть війни на землі...
Не знаєм хто, коли, кого,
Візьме за ворога свого;
І нападе, як той шуляк,
На бідну пташку десь в горах...
Таке-то діється в цей час,
В безвихідність становить нас.
І що чинить в тяжку цю мить?
І де рятунок той купити?
Ніхто й нігде тут не знайде,
Якщо до Бога не прийде!
Він може дати цю благодать,
Тоді лише спокій — буде мир,
Ідімо ж всі, що не в грісі,
Скорій до Нього, поки час, —
Бо тільки Він врятує нас!

О Р Е Л...

Тужить, тужить орел сизий
По своїй країні, —
Там панує ворог хижий,
І гніздо в руйні.

Гей! Розправив би я крила,
Хоч би в цю хвилину,
Та ослабла моя сила,
Що й з місця не здвигну!..

Ой, послухай, орле — друже, —
Лиши смуток — тугу,
Я пораджу тобі може
Батьківщину другу.

Підніми ти вгору очі,
В простори небесні, —
Серед дня і серед ночі
Краї там чудесні!

Там Творець вже приготовив
Дивну Країну,
І дає нам всім в любові
Вічну Батьківщину!

Я ЛЮБЛЮ ІСУСА...

Я люблю Ісуса, я люблю Христа, —
За мене проліялась Його кров свята;
Мене Він від смерти навік відкупив,
І Божим дитям Він мене учинив!

Тому я радію і славлю Його, —
Мене-бо прийняв Він до Царства Свого;
І свій я для Бога, мешканець небес, —
Я є горожанин Країни чудес!..

Мені це вчинив мій Спаситель Ісус,
Тому маю радість і Ним я хвалюсь;
Його прославляю, Його я люблю;
Йому виливаю всю душу мою!..

О любий Ісусе, прийми цей мій дар,
Бо Ти мій Спаситель, Господь і мій Цар'

З М И С Т

1. Молитва	9
2. Лину я до Бога	10
3. Колись і тепер	10
4. Заклик	11
5. Радість Воскресіння	11
6. Уздоровлення двох сліпих	12
7. Пісня хваління	13
8. Воскрес Христос	14
9. «Співай хваління гимн новий!»	14
10. Втихомирення бурі на морі	15
11. Прозри, народе!..	16
12. Господь кличе	17
13. Лунай, моя пісне...	18
14. До Божих висот...	18
15. Книга Божа в мене є...	19
16. Пісня любові	19
17. Пісня благання	20
18. Чи чуєш ти, брате...	21
19. Я думками лину...	21
20. Вперед!..	22
21. Заклик	22
22. Остереження	23
23. Поклик	24
24. Дума	24
25. За що?	25
26. Лиш до Тебе	26
27. Псалом	26
28. Мій плач і молитва	27
29. Молитва	28
30. Коли з любов'ю споглядаю...	29
31. Як туга на серці...	29
32. Минуле і будуче	30
33. «Пізнайте правду...»	30
34. Докір в любові	31
35. «Негідний я раб»	32
36. Подяка за спасіння	32
37. До невіруючих мое слово	33
38. Слово Боже	34
39. Щире визнання	35
40. Люди, скаменіться!..	35
41. « Юда »	36

42. Чорна хмара наступила	38
43. Пісня подяки	38
44. Коли б пізнали люди правду...	39
45. Добра порада	40
46. Молитва признання	41
47. Проповідь — поема	42
48. Гей, стороже!	44
49. Коли	44
50. Чому нарікає людина?	45
51. Як в світі праведні панують...	45
52. « 1 Ів. 2:8 »	46
53. Чого я плачу?	47
54. Живе мій Спаситель	47
55. Хто ти?	48
56. О, слухайте люди...	49
57. В кого?..	50
58. Пісня Богові	51
59. Безбожникам	52
60. В духовній темряві	53
61. Від загибелі до життя	54
62. (Матв. 26:41)	55
63. « Мар. 8:38 »	55
64. Що ж є людина?	56
65. Туга дітей Божих	57
66. Вір в Бога і Богові	58
67. Величання	58
68. Хто хоче слухати — слухай!	59
69. « Із Псалма 15-го »	59
70. Сіяч	60
71. « Мат. 11:12 »	60
72. Псалом хваління	61
73. На зустріч Господню	61
74. Клич, щоб навернулись!	62
75. « Ісаї 5:20-21 »	62
76. Не хвались	63
77. Моя ліра	63
78. Навчися від Бога	64
79. « Ів. 1:3-5 »	64
80. Нехай я плачу...	65
81. Сліпий лірник	66
82. Молитва за близких	67
83. А тепер?..	68
84. Радість спасіння	68

85. Вірний Бог	68
86. Радій, душа моя	69
87. Мій Христос	69
88. Люблю я звіщати	70
89. Переспіви	71
90. Моя сповідь	72
91. Любий Христос	73
92. Люблю я Христа	73
93. Дух Євангельський живе	74
94. «Все мое — Твое!»	74
95. Помилуй нас, Боже!	75
96. «Псалом 18:1-2 »	75
97. Величність Божа і я	76
98. Нехай земля співає	77
99. «Ісаї 12:2 »	78
100. «Псалом 96:1-3 »	78
101. Коли б у серці страх Господній	79
102. Премудрість Божа	79
103. Любов до рідного краю	80
104. Шукайте Господа!	80
105. Великий Господь наш	81
106. Слава Творцеві	81
107. Любов до ближнього	82
108. Подяка	82
109. Зводжу очі мої...	83
110. Краю рідний!	84
111. Схаменіться!	85
112. Мій заклик	85
113. Слово Боже	86
114. «Нехай би...»	87
115. Кому горе?..	87
116. Переклад пісні	88
117. Весною	88
118. Соловей і осел (байка)	89
119. Сестрам	89
120. Коли ти хочеш...	90
121. В вертепі убогім	90
122. Згадаймо нині Ісуса	91
123. Великий Бог	91
124. До друга	91
125. «Псалом 2:11-12 »	92
126. Життєва дорога	92
127. Ой, немає, ой, немає...	93

128. Різдвяне...	94
129. «Кого і хто?»	95
130. Ісус — Спаситель	95
131. Коли Дух говорить	96
132. Новорічне	96
133. Не хвалімся, а скорімся!	97
134. Не знаю, що й казати...	98
135. Господь і люди	98
136. « Міхея 7:7 »	99
137. Хай буря лютує	99
138. Даремно	100
139. Хай радіє!	100
140. Нова пісня	101
141. « Прил. Сол. 24:15 »	101
142. Прийдіть, заспіваймо!	102
143. Чому?	102
144. Джерело жахливе	103
145. Щасливий я	103
146. Чарка	104
147. Уважайте, Божі діти!	105
148. Тайна	105
149. Чи то не хає?	106
150. Що скажеш ти?	107
151. «О, Господи Боже!..»	107
152. Роздуми	108
153. Покайтесь!	108
154. Роздуми	109
155. День за днем...	110
156. В саду Гефсиманським	110
157. Трудно людям догодити	111
158. Господь говорить...	112
159. «Псалом 111:1»	112
160. Треба знайти...	113
161. У світі цім...	114
162. Осінь...	115
163. Кров Христа	115
164. Нива Господня	116
165. Краса творіння	117
166. Засліпленість...	118
167. Ти є той Бог	119
168. «Псалом 31:14»	119
169. Кріштися!	120
170. Не завжди!	120

171. Любов...	121
172. Слухай, друже!..	121
173. «Псалом 109:30»	122
174. Минають дні...	122
175. Орел...	123
176. Я люблю Ісуса...	123

